

Răspândirea chiropterelor în R. P. Romînă

Margareta Dumitrescu

Jana Tanasachi

Traian Orghidan

S-ar putea crede că pentru o regiune nu prea întinsă, cum este țara noastră, chiropterele ar trebui să aibă o răspândire mai mult sau mai puțin omogenă. Cercetările din ultimul timp duc însă la concluzia că cel puțin pentru unele specii există o limitare destul de netă a areilor de repartiție.

Po de o parte, ca poziție geografică, țara noastră ocupă locul de trăiere între centrul și răsăritul Europei, fiind în același timp situată la o latitudine mijlocie cuprinsă între 43° și 48°. De aceea și fauna de chiroptere reprezintă la noi, așa cum era de așteptat, un amestec de forme sudice și nordice central-europene și asiatice.

Po de altă parte varietatea reliefului actual al țării, la care se adaugă evoluția paleogeografică deosebită a diferitelor sale regiuni, sunt condiții care au creat o mare diversitate a habitatelor. În afară de pădurile din regiunile de cimpie, de dealuri și de munte, răspândirea mare a calcarelor sfredelite de peșteri a avut și are rolul său important pentru viața chiropterelor.

Majoritatea datelor bibliografice vechi asupra liliacilor de la noi sunt lipsite de indicații, atât de necesare, asupra adăpostului și anotimpului în care au fost menționăți. Aceste lipsuri ne-au pus în imposibilitatea de a utiliza datele anterioare la confruntarea cu observațiile noastre. Ele ne-au folosit numai pentru completarea cunoștințelor asupra arealului speciilor respective.

Cercetările noastre asupra faunei de chiroptere au inceput din anul 1950. Lucrind la studiul peșterilor din R.P. Romînă mai întâi în cadrul Comitetului geologic și apoi al Institutului de Speologie „Emil Racoviță”, împreună cu Valeriu Pușcariu, am avut ocazia să adunăm numeroase date asupra liliacilor din peste 200 de peșteri.

Astfel, în afară de studiul componenței faunei din peșterile cercetate și ai răspândirii diferitelor specii în țara noastră, s-au putut face și diferite observații asupra morfologiei, anatomiciei și biologiei majorității speciilor de chiroptere de la noi. Trebuie să menționăm că, pînă în momentul de față cercetările se referă mai mult asupra speciilor care folosesc

adăpost peșterile măcar într-unul din anotimpuri. Formele care se adăpostesc în scorbură, în poduri, ruine, clopotnițe, sunt mult mai puține și problema cercetării lor rămâne ca un important obiectiv pentru viitor.

În schimb, prin studiul depozitelor de umplutură din peșteri am obținut, atât de pe suprafața lor, cât și din adîncime prin sondaje și săpături, un bogat material de schelete actuale, subfosile și fosile. În felul acesta am putut beneficia de avantajele unei perspective istorice cel puțin a unei părți din fauna de chiroptere a țării noastre¹.

Cercetarea scorburilor ne-a dat posibilitatea să capturăm singurel exemplar de *Nyctalus lasiopterus*, găsit la noi în țară. Celelalte adăposturi, poduri, clopotnițe, ruine, deși în mihi mică măsură cercetate, ne-au oferit date interesante în ceea ce privește studiul coloniilor de naștere a lui *Myotis oxygnathus* și *Pipistrellus pipistrellus* (mănăstirea Cernici).

Obiectul notei de față este studiul componenței faunei de chiroptere din țara noastră și al răspândirii speciilor. Deoarece răspândirea și componența acestei faune este în sîrnsă legătură cu factorii ecologiei, am dat pentru fiecare specie și cîteva din observațiile noastre asupra condițiilor de viață în care au fost găsite.

Lista speciilor de Chiroptere din R. P. Romînă

Familia RHINOLOPHIDAE

1. *Rhinolophus ferrum-equinum* Schreber
2. *Rhinolophus hipposideros* Bechstein
3. *Rhinolophus méhelyi* Matschie
4. *Rhinolophus euryale* Blasius
5. *Rhinolophus blasii* Peters

Familia VESPERTILIONIDAE

6. *Myotis myotis* Borkhausen
7. *Myotis oxygnathus* Monticelli
8. *Myotis bechsteini* Kühl
9. *Myotis dasycneme* Boie
10. *Myotis daubentonii* Kühl
11. *Myotis capaccinii* Bonaparte
12. *Myotis nattereri* Kühl
13. *Myotis emarginatus* Geoffroy
14. *Myotis ikonnikovi* Ognev
15. *Myotis mystacinus* Fühl
16. *Nyctalus noctula* Schreber
17. *Nyctalus lasiopterus* Schreber

¹ La studiul formelor din peșteri am fost ajutați de Valeriu Pușcariu, care între altele, ne-a capturat singurul exemplar de *Myotis bechsteini* pe care îl avem la dispoziție.

18. *Nyctalus leisleri* Kuhl
 19. *Miniopterus schreibersi* Kuhl
 20. *Plecotus auritus* Linnaeus
 21. *Barbastella barbastellus* Schreber
 22. *Vespertilio murinus* Linnaeus
 23. *Eptesicus serotinus* Schreber
 24. *Eptesicus sodalis* Barot Hammilton
 25. *Eptesicus nilsoni* Keyserlingk Blasius
 26. *Pipistrellus pipistrellus* Schreber
 27. *Pipistrellus nathusii* Keyserlingk Blasius
 Fauna wurmaiană din peștera „La Adam” (resturi și schelete) :
Myotis myotis Borkhausen
Myotis oxygnathus Monticelli
Myotis vittigeri Kuhl
Myotis bechsteini Kuhl
Myotis emarginatus Geoffroy
Eptesicus serotinus Schreber
Miniopterus schreibersi Kuhl
 Fauna cromeriană citată de Kormos la Betfia (resturi scheletice) :
 28. *Myotis baranensis* Kormos
 29. *Myotis schaubi* Kormos
Myotis daubentonii Leisleri Kuhl
Myotis emarginatus Geoffroy
Plecotus auritus Linnaeus
 30. *Plecotus crassidens* Kormos
 31. *Eptesicus preglacialis*
Rhinolophus ferrum-equinum Schreber
 Tot aici noi am găsit :
Myotis oxygnathus Monticelli
Myotis bechsteini Kuhl

Din această listă se vede că în țara noastră s-au găsit pînă acum 27 de specii actuale și 4 specii fosile, dispărute, în total 31 de specii. Din fauna actuală citată în literatură, noi nu am găsit pe : *Myotis dasycneme*, *Myotis daubentonii*, *Nyctalus leisleri*, *Eptesicus sodalis* și *Eptesicus nilsoni*, în schimb cîtăram pentru prima oară în țara noastră pe *Rhinolophus blasii*, *Myotis ikonnikovi*, *Barbastella barbastellus* și *Nyctalus lasiopterus*.

Am constatat că din cele 27 de specii, numai 14 formează colonii, iar dintre acestea cele mai bogate în indivizi sunt alcătuite de *Myotis myotis*, *Myotis emarginatus*, *Miniopterus schreibersii*, *Pipistrellus pipistrellus*¹, *Rhinolophus méhelyi*, *Rh. ferrum-equinum*, *Rhinolophus blasii* și *Rhinolophus euryale*.

Coloniile de 12 000 – 15 000 de indivizi erau constituite de speciile *Myotis myotis* și *Miniopterus schreibersii* în Peștera Lilieciilor de la mănăstirea Bistrița și în Peștera Mare din cheile Virghișului.

¹ Recent (decembrie 1962) unul din noi (Traian Orgheida) a descoperit cea mai mare colonie de hibernație cunoscută pînă astăzi de *Pipistrellus pipistrellus*. Aceasta cuprindea 60 000 – 70 000 de indivizi, îngheșuiți pe o suprafață de cel puțin 20 m² a peretelui galeriei principale din peștera Șura Mare (Hunedoara), la 350 m distanță de intrare.

Rhinolophus ferrum-equinum Schreber 1774

Bolsor poikovinos

Greater Horseshoe Bat.

Le grand Rhinolophe fer à cheval

Grossriffelsenasse

Aria de răspândire: se întinde din Anglia, Portugalia și nordul Africii, peste Europa Centrală și de Sud, Asia Mică, Crimeea, Caucaz, Turkmenia și Himalaia, pînă în sudul Chinei și Japoniei (Kuziakin). În R.P. Polonă, K. Kowalski nu l-a găsit, deși a fost întîlnit în R.S. Cehoslovacă. Pînă în 1931, la noi în țară a fost citat din 12 localități de către Bieitz (1886), Paszlawzky (1918) și Călinescu (1931), fără indicația precisă a naturii adăpostului și fără dată.

Materialul studiat de noi pînă acum provine din 48 de peșteri. *Rhinolophus ferrum-equinum* este unul din lilecii cei mai frecvenți ai peșterilor noastre, întîlnindu-se atît în colonii numeroase de sute de indivizi, cît și izolați sau în grupuri restrânse. Cînd sunt grupați în colonii, de cele mai multe ori stau separați între ei prin spații mai mici sau mai mari. Nu este mai puțin adevărat însă că s-au văzut și colonii de hibernație în care indivizii stăteau îngheșuiți. Această luanț am observat pentru prima dată în Peștera Lilecilor de la Gura Dobrogei, cînd colonia se găsea situată într-un loc în care temperatura era de 4°–5°. În aceeași peșteră, la 7°, indivizii atîrnau la distanță unul de altul (21 ian. 1956).

Interesant este că în Peștera Lilecilor de la mănăstirea Bistrița colonia de hibernație rămînea răsfirată și la 4° (25 ian. 1953). Probabil că modul de grupare în colonii al acestei specii depinde și de alte condiții.

Temperatura de hibernație poate varia între 4° și 9° sau chiar 10°. Este drept că la temperaturi mai ridicate de 7° nu am văzut colonii, ci numai indivizi răzleți și cu un somn mai puțin adînc (22 ian. 1957, Peștera Mare din cheile Virghișului).

În timpul verii am întîlnit de nenumărate ori în peșteri colonii de *Rhinolophus ferrum-equinum*, putîndu-se stabili și perioada nașterilor. Pui încă goluși au fost capturați la 12 iulie 1956 în Peștera Veteranilor (la 15°).

În primele zile ale lunii aprilie (1952), vizitind Peștera Lilecilor de la mănăstirea Bistrița am observat că *Rhinolophus ferrum-equinum* părăsește această peșteră, plecînd în căutarea unui alt adăpost pentru perioada de naștere și creștere a puilor. Reîntoarcerea are loc la sfîrșitul lunii septembrie.

În unele peșteri (Gura Dobrogei), coloniile se găsesc atît iarna, cît și vara.

Nu am întîlnit niciodată această specie adăpostită în scorburile copacilor.

În ceea ce privește asociația în colonii cu alte specii, observațiile ne-au arătat că *Rh. ferrum-equinum* formează uneori colonii comune de naștere cu *Myotis emarginatus* (peștera nr. 2 din Caprauia Fetei, iulie 1958) sau cu *Rhinolophus mihelyi*, *Miniopterus schreibersii* și *Myotis myotis* (Peștera Lilecilor de la Gura Dobrogei, 1 iul. 1956).

în peșterile cercetate s-au mai găsit și numeroase resturi scheletice.

Prezența scheletelor de *Rhinolophus ferrum-equinum* în depozitele crameriene de la Bettia dovedește vechimea răspândirii acestei specii în țara noastră.

^{(II 29) (II 51) (II 48)}
 — Kolarzuv, Gy. felvérén, 7. lib., Tovdai horndök, — Dăeva 1846-bj. Petővány Salamon
^(II 49) Almásbágy — Badagy Jenő 1885-1887 — Bánfalva Márton bgy. — II — 1845
^{II 46} ↓ Răspândirea în R.P.R. (fig. 1) — Dăeva (Szentendre) — Bicsa Ede. 1856-pan. 1857
 1888-Buzău-Certe-Bethlen bgy. Bicfalalm templom; Borsod — (II 45)
^{II 47}

1. Peștera nr. 1 din Muntele Consul (raionul Tulcea, reg. Dobrogea, loc. nr. 8, ind. izolați, 12 sept. 1956).
2. Peștera nr. 2 din Muntele Consul — de sub stâncă — (raionul Tulcea, reg. Dobrogea, loc. nr. 9, ind. izolați, 25 sept. 1958).
3. Peștera Lilieciilor de la Gura Dobrogei (raionul Medgidia, reg. Dobrogea, loc. nr. 10, colonie, 22 iun., 26 iul., 9 aug., 23 sept., 21 oct. 1955; 20 ian., 5 apr., 9 mai, 28 oct. 1956; 12 apr., 11 iun., 11 iul. 1957; 3 oct. 1958).
4. Peștera de la Limanu (raionul Negru Vodă, reg. Dobrogea, loc. nr. 15, colonie, 4 oct., 2 nov. 1958).
5. Peștera Lilieciilor (Sf. Grigore Decapolit) de la mănăstirea Bistrița (com. Ostești, raionul Horezu, reg. Argeș, loc. nr. 36, colonie, 7 dec. 1951; 7 mart. 1952; 8 sept. 1952; 27 ian. 1953).
6. Peștera Muierii de la Baia de Fier (raionul Novaci, reg. Oltenia, loc. nr. 39, colonie, 15 iun. 1951; 30 mai 1952; 14 mai 1954).
7. Peștera Lilieciilor de la Runcu (raionul Tg.-Jiu, reg. Oltenia, loc. nr. 40, ind. izolați, 12 sept. 1952).
8. Peștera Fușteica (satul Isverna, com. Poeruia, raionul Baia de Aramă, reg. Oltenia, loc. nr. 42, colonie, 23 oct. 1953; 20 dec. 1955; 2 febr. 1957; 13 dec. 1958).
9. Peștera Lilieciilor din Cheile Sohodolului (com. Isverna, raionul Baia de Aramă, reg. Oltenia, loc. nr. 44, ind. izolați, 17 dec. 1955).
10. Peștera Tismana (raionul Baia de Aramă, reg. Oltenia, loc. nr. 48, colonii mici și indivizi izolați, 20 sept. 1954).
11. Peștera Gura Plaiului (satul Topești, com. Tismana, raionul Baia de Aramă, reg. Oltenia, loc. nr. 49, colonie și resturi scheletice, 21 dec. 1958).
12. Peștera Cloșani (com. Călugăreni, raionul Baia de Aramă, reg. Oltenia, loc. nr. 50, colonie; 22 oct. 1953; 29 iul. 1957; 2 martie 1959).
13. Peștera Lazului (com. Obîrșia-Cloșani, raionul Baia de Aramă, reg. Oltenia, loc. nr. 51, ind. izolați, 23 sept. 1954).
14. Peștera Virful Lăcăului (satul Orzești, raionul Baia de Aramă, reg. Oltenia, loc. nr. 52, resturi subfosile, leg. A. Decu, 13 aug. 1957).
15. Peștera de la Balta (raionul Baia de Aramă, reg. Oltenia, loc. nr. 55, ind. izolați, 16 aug. 1953).
16. Peștera Isverna (raionul Baia de Aramă, reg. Oltenia, loc. nr. 56, ind. izolați, 10 oct. 1954; 16 dec. 1958).
17. Localitatea Ada-Kaleh (raionul Turnu-Severin, reg. Oltenia, loc. nr. 58, citat de Paszlawszky, 1918).

II M.N.M. grădiniștește : Biharia un. — Mezgar bgy. — Călărași un. — Ghidură un. — Leșu bgy. (Gherioru în film) 1898 iul. leg. Păvel 1940
 — Kiskunhalas bgy. — Kiskunhalas bgy. — Leșu bgy. 1899 iul. leg. Nelly 1940
 — Biharia un. — Recișorul un. — Fizeșu Gherlii bgy. — Hărman bgy. — Ada-Kaleh — a lezău mălină. 1899 iul. 1940

(II 25) (II 26)

(II 27)

(II 28)

(II 29)

(II 30)

(II 31)

(II 32)

(II 33)

(II 34)

(II 35)

(II 36)

(II 37)

(II 38)

(II 39)

(II 40)

(II 41)

(II 42)

(II 43)

(II 44)

(II 45)

(II 46)

(II 47)

(II 48)

(II 49)

(II 50)

(II 51)

(II 52)

(II 53)

(II 54)

(II 55)

(II 56)

(II 57)

(II 58)

(II 59)

(II 60)

(II 61)

(II 62)

(II 63)

(II 64)

(II 65)

(II 66)

(II 67)

(II 68)

(II 69)

(II 70)

(II 71)

(II 72)

(II 73)

(II 74)

(II 75)

(II 76)

(II 77)

(II 78)

(II 79)

(II 80)

(II 81)

(II 82)

(II 83)

(II 84)

(II 85)

(II 86)

(II 87)

(II 88)

(II 89)

(II 90)

(II 91)

(II 92)

(II 93)

(II 94)

(II 95)

(II 96)

(II 97)

(II 98)

(II 99)

(II 100)

(II 101)

(II 102)

(II 103)

(II 104)

(II 105)

(II 106)

(II 107)

(II 108)

(II 109)

(II 110)

(II 111)

(II 112)

(II 113)

(II 114)

(II 115)

(II 116)

(II 117)

(II 118)

(II 119)

(II 120)

(II 121)

(II 122)

(II 123)

(II 124)

(II 125)

(II 126)

(II 127)

(II 128)

(II 129)

(II 130)

(II 131)

(II 132)

(II 133)

(II 134)

(II 135)

(II 136)

(II 137)

(II 138)

(II 139)

(II 140)

(II 141)

(II 142)

(II 143)

(II 144)

(II 145)

(II 146)

(II 147)

(II 148)

(II 149)

(II 150)

(II 151)

(II 152)

(II 153)

(II 154)

(II 155)

(II 156)

(II 157)

(II 158)

(II 159)

(II 160)

(II 161)

(II 162)

(II 163)

(II 164)

(II 165)

(II 166)

(II 167)

(II 168)

(II 169)

(II 170)

(II 171)

(II 172)

(II 173)

(II 174)

(II 175)

(II 176)

(II 177)

(II 178)

(II 179)

(II 180)

(II 181)

(II 182)

(II 183)

(II 187)

(II 189)

(II 191)

(II 193)

(II 195)

(II 197)

(II 199)

(II 201)

(II 203)

(II 205)

(II 207)

(II 209)

(II 211)

(II 213)

(II 215)

(II 217)

(II 219)

(II 221)

(II 223)

(II 225)

(II 227)

(II 229)

(II 231)

(II 233)

(II 235)

(II 237)

(II 239)

(II 241)

(II 243)

(II 245)

(II 247)

(II 249)

(II 251)

(II 253)

(II 255)

(II 257)

(II 259)

(II 261)

(II 263)

(II 265)

(II 267)

(II 269)

(II 271)

(II 273)

(II 275)

(II 277)

(II 279)

(II 281)

(II 283)

(II 285)

(II 287)

(II 289)

(II 291)

(II 293)

(II 295)

(II 297)

(II 299)

(II 301)

(II 303)

(II 305)

(II 307)

(II 309)

(II 311)

(II 313)

(II 315)

(II 317)

(II 319)

(II 321)

(II 323)

(II 325)

(II 327)

(II 329)

(II 331)

(II 333)

(II 335)

(II 337)

(II 339)

(II 341)

(II 343)

(II 345)

(II 347)

(II 349)

(II 351)

(II 353)

(II 355)

(II 357)

(II 359)

(II 361)

(II 363)

(II 365)

(II 367)

(II 369)

(II 371)

(II 373)

(II 375)

(II 377)

(II 379)

(II 381)

(II 383)

(II 385)

(II 387)

(II 3

18. Peștera *Femeii* din dealul Proseacu (com. Cireșu, raionul Turnu-Severin, reg. Oltenia, loc. nr. 59, ind. izolați, 20 dec. 1958).
19. Peștera *Ungurului* de la Peeenișea (Băile Herculane, reg. Banat, loc. nr. 61, 4 dec. 1943; 30 mai 1954).
20. Peștera *Hoților* (raionul Orșova, reg. Banat, loc. nr. 62, ind. izolați, 25 mai 1954).
21. Localitatea *Plavișevița* (raionul Orșova, reg. Banat, loc. nr. 65, citat de Paszlawszky, 1918).
22. Peștera *Veteranilor* (com. Plavișevița, raionul Orșova, reg. Banat, loc. nr. 66, colonie, 12 iul. 1956).
23. Peștera *Gaura cu Muște* (raionul Moldova Nouă, reg. Banat, loc. nr. 69, citat de Paszlawszky, 1918).
24. Peștera *Ponor* de lîngă Anina (raionul Oravița, reg. Banat, loc. nr. 73, colonie, leg. Val. Pușcariu, 15 iun. 1952).
25. Peștera *din Cheia Girliștei* (raionul Reșița, reg. Banat, loc. nr. 75, colonie, leg. Val. Pușcariu, 10 sept. 1952).
26. Peștera *Liliecilor* de la Carașova (raionul Reșița, reg. Banat, loc. nr. 76, colonie, leg. Val. Pușcariu).
27. Peștera *Sînesei* (com. Căprioara, raionul Lipova, reg. Banat, loc. nr. 81, ind. izolați, 18 mai 1952; 23 apr. 1954; 23 iun. 1954).
28. Peștera *lui Duțu* (com. Căprioara, raionul Lipova, reg. Banat, loc. nr. 83, colonie, 19 mai 1952).
29. Peștera *de la Romanești-Fereșesti* (raionul Făget, reg. Banat, loc. nr. 84, ind. izolați, 5 nov. 1951).
30. Peștera *Godinești* (com. Zam, raionul Ilia, reg. Hunedoara, loc. nr. 86, ind. izolați, leg. I. Tabacaru și D. Dancău, 29 ian. 1957).
31. Localitatea *Dera* (reg. Hunedoara, loc. nr. 88, citat de Paszlawszky, 1918).
32. Peștera *Găunoasa de la Ormindea* (raionul Brad, reg. Hunedoara, loc. nr. 91, ind. izolați, 5 sept. 1953).
33. Peștera *Cofta Fătuții* (com. Băița, raionul Brad, reg. Hunedoara, loc. nr. 92, ind. izolați, 5 sept. 1953).
34. Peștera *Cofta Sîrbilor* (com. Ardeu, raionul Orăștie, reg. Hunedoara, loc. nr. 94, ind. izolați, 29 mai 1952; 15 iun. 1953).
35. Peștera *Mada* (raionul Orăștie, reg. Hunedoara, loc. nr. 95, ind. izolați, 28 mai 1952).
36. Peștera *din Cheile Ampoiței* (raionul Alba, reg. Hunedoara, loc. nr. 97, colonie, 19 ian. 1954; 25 sept. 1956).
37. Localitatea *Alba Iulia* (reg. Hunedoara, loc. nr. 99, citat de Paszlawszky, 1918).
38. Peștera *Gura Cetății* (satul Peștera, com. Sălașul de Sus, raionul Hațeg, reg. Hunedoara, loc. nr. 101, ind. izolați, 22 aug. 1954).
39. Peștera *Gaura Oanei* (com. Crivadia, raionul Petroșeni, reg. Hunedoara, loc. nr. 110, ind. izolați, 25 apr. 1953; 7 sept. 1953).
40. Localitatea *Miercurea Sibiului* (raionul Sebeș, reg. Hunedoara, loc. nr. 113, citat de R. Călinescu, 1931).
41. Peștera *Măgura Racos* (raionul Rupea, reg. Brașov, loc. nr. 120, ind. izolați, 12 apr. 1949; 25 sept. 1951).

42. Peștera din satul *Peștera* (raionul Codlea, reg. Brașov, loc. nr. 124, 23 apr. 1952; 31 mai 1952; 18 dec. 1954).
43. Peștera din valea *Fundata* (raionul Codlea, reg. Brașov, loc. nr. 126, ind. izolați și resturi scheletice, 17 dec. 1954).
44. Peștera din *Crucuru Mare* (raionul Codlea, reg. Brașov, loc. nr. 128, ind. izolați, leg. Val. Pușcariu, 4 febr. 1953).
- 3 (V) 45. Localitatea *Brașov* (reg. Brașov, loc. nr. 132, citat de Paszlawszky, 1918).
46. Peștera *Mare nr. 14* (Orbán Balázs) din Cheile Virghișului (com. Merești, raionul Odorhei, reg. Mureș-Autonomă Maghiară, loc. nr. 141, colonie, 20 mai 1954; 20 ian. 1957; 30 ian. 1958).
9. (V) 47. Localitatea *Bistrița* (reg. Cluj, loc. nr. 160, citat de Paszlawszky, 1918).
10. (V) 48. Localitatea *Cheile Turzii* (reg. Cluj, loc. nr. 166, citat de Paszlawszky, 1918).
49. (V) 49. Localitatea *Cluj* (reg. Cluj, loc. nr. 168, citat de Paszlawszky, 1918).
50. Localitatea *Mesteacăn-Someș* (raionul Dej, reg. Cluj, loc. nr. 173, citat de Bieltz, 1886).
- 13 (V) 51. Localitatea *Zalău* (raionul Zalău, reg. Cluj, loc. nr. 177, citat de Paszlawszky, 1918).
52. Peștera din *Dîmbul Colibii* (com. Sighiștel, raionul Lunca Vașcăului, reg. Crișana, loc. nr. 185, ind. izolați, 4 dec. 1949).
53. Peștera *Măgura Sighiștelului* (raionul Lunca Vașcăului, reg. Crișana, loc. nr. 186, ind. izolați, 4 dec. 1949).
54. Peștera *Coliboaia* (com. Măgura, raionul Lunca Vașcăului, reg. Crișana, loc. nr. 187, ind. izolați).
55. Peștera *de la Ferice* (raionul Lunca Vașcăului, reg. Crișana, loc. nr. 189, ind. izolați și resturi scheletice, leg. E. Terzea, P. Samson, C. Rădulescu, 30 iul. 1954).
56. Peștera *Meziad* (raionul Beiuș, reg. Crișana, loc. nr. 192, ind. izolați, 20 mai 1953).
57. Peștera *Pișnița* (raionul Aleșd, reg. Crișana, loc. nr. 194, ind. izolați, 18 mart. 1955).
58. Peștera *Igrita* (com. Aștileu, raionul Aleșd, reg. Crișana, loc. nr. 196, indivizi izolați și resturi scheletice, 2 apr. 1955).
59. Peștera *Vadul Crișului* (raionul Aleșd, reg. Crișana, loc. nr. 195, 20 iun. 1953; 23 iul. 1953; 19 mart. 1955; 1 apr. 1955).
- 14 60. Localitatea *Oradea* (reg. Crișana, loc. nr. 199, citat de Paszlawszky, 1918).

Rhinolophus hipposideros Bechstein 1800

Malii podkovonos

Lesser Horseshoe Bat

Petit Rhinolphe fer à cheval

Kleinhufeisennase

Aria de răspândire: Irlanda, Europa, nordul Africii și Asia meridională.

Din familia *Rhinolophidae*, este specia care atinge latitudinele cele mai nordice în Europa.

La noi în țară am găsit pînă acum numai pe *Rhinolophus hipposideros* *hipposideros*; subspecia *Rh. h. minimus* nu a fost întîlnită. Aceasta din urmă este forma meridională a speciei, al cărei areal ajunge în nord pînă în Alpi. În Franță, deși limitată în regiunea sudică, ajunge, excepțional, pînă în jurul Parisului (Laurient P., 1941). În R.S.F. Iugoslavia, B. Dule și citează pentru prima dată pe *Rh. hipposideros minimus* în imprejurimile Zagrebului. În R.P. Ungară, G. Topal nu menționează decît pe *Rh. hipposideros* fără a preciza subspecia. Nu ar fi imposibil ca această subspecie să existe și în țara noastră.

Rhinolophus h. hipposideros a fost citat la noi de către Bieletz (1886), Paszlawszky (1918) și R. Călinescu (1931), în 14 localități. Noi l-am mai determinat din încă 50 de puncte (peșteri, clopotnițe de biserici și poduri de case). Atât vara, cât și iarna au fost găsiți răspândiți răzleți în peșteri. În colonii s-au găsit numai în peștera de la Racoș, în timpul somnului de iarnă (9°C) și în podul grajdului unei gospodării din comuna Baru-Mare, în luna august (20°C). Caracteristic pentru această specie este faptul că, deși se găsesc în unele peșteri în număr destul de mare (Peștera Mare din cheile Virghișului, Peștera Muierii de la Baia de Fier), nu se adună în același loc, ci se întâlnesc ici și colo izolații. În felul acesta, în aceeași peșteră, ei hibernează la diferite temperaturi (-4° pînă la $+10^{\circ}$), începînd din apropierea intrării pînă în fund. Au fost observați atît în peșteri cu apă (Vadul Crișului, Izverna etc.), cât și în peșteri cu umiditate scăzută (Limana, Canaraua Fetii, Casa Doamnei etc.). În unele peșteri în care au fost găsiți iarna în timpul hibernației, lipseau în timpul verii.

Noi nu am întîlnit, pînă acum, reprezentanți ai acestei specii adăpostiți în scorburile de copaci.

Lipsa indivizilor de *Rhinolophus hipposideros* într-o peşteră în timpul verii și apariția lor acolo în timpul iernii, sau invers, denotă existența unei dinamici sezoniere, ca și la *Rhinolophus ferrum-equinum*. În același timp, alegerea de adăposturi cu condiții variate de viață (temperatură, umiditate), ne arată o oarecare labilitate ecologică a acestei specii. Niciodată nu l-am găsit pe *Rhinolophus hipposideros* asociat cu alte specii.

Luind în ansamblu punctele de recoltare ale acestei specii, putem trage concluzia că arealul său cuprinde întreaga suprafață a țării.

Răspîndirea în R.P.R. (fig. 1)

1. Peștera *Casa Doamnei* (com. Ștefănești, raionul Trușești, reg. Suceava, loc. nr. 2, 2 ♂♂, 26 mai 1958).
 2. Peștera *Abri* (com. Oituz, raionul Tîrgu-Oena, reg. Bacău, loc. nr. 7, 1 ♀, 29 mai 1958).
 3. Peștera *de la Limanu* (raionul Negru Vodă, reg. Dobrogea, loc. nr. 15, ind. izolati, 4 oct. 1958; 2 nov. 1958).

4. Peștera nr. 2 *Canaraua Fetii* (5) (raionul Adamclisi, reg. Dobrogea, loc. nr. 16, ind. izolați, iul. 1958).
5. Localitatea *Voila-Cîmpina* (reg. Ploiești, loc. nr. 28, ind. izolați, 10 sept. 1958).
6. Peștera *de la Piatra Galbenă* — Rueăr (raionul Muscel, reg. Argeș, loc. nr. 32, ind. izolați, 5 mai 1957).
7. Peștera *Liliacilor* (Sf. Grigore Decapolit), de la mănăstirea Biserică (com. Costești, raionul Horezu, reg. Argeș, loc. nr. 36, 1 ♀, 27 ian. 1953).
8. Localitatea *Bîrza* (raionul Segarcea, reg. Oltenia, loc. nr. 37, citat de R. Călinescu, 1931).
9. Peștera *Muierei* de la Baia de Fier (raionul Novaci, reg. Oltenia, loc. nr. 39, ind. izolați, 15 iun. 1951; 30 iun. 1952; 31 iul. 1958).
10. Peștera *cu Râzboaye* din cheile Sohodolului (raionul Baia de Aramă, reg. Oltenia, loc. nr. 44, ind. izolați, 15 mai 1952).
11. Peștera *Apa Moieștii* (com. Poeruia, raionul Baia de Aramă, reg. Oltenia, loc. nr. 46, ind. izolați, leg. A. Decu, 10 dec. 1958).
12. Peștera *Babei* (com. Nadanova, raionul Baia de Aramă, reg. Oltenia, loc. nr. 54, ind. izolați, leg. V. Decu, 14 dec. 1958).
13. Peștera *Cloșani* (com. Călugăreni, raionul Baia de Aramă, reg. Oltenia, loc. nr. 50, ind. izolați, 16 dec. 1958).
14. Peștera *Izverna* (raionul Baia de Aramă, reg. Oltenia, loc. nr. 50, ind. izolați, 10 oct. 1954).
15. Peștera *din Valea Mare* — Topolnița (com. Cireșu, raionul Turnu Severin, reg. Oltenia, loc. nr. 59, leg. A. Decu, 21 dec. 1958).
16. Peștera *Femeiei* din dealul Proseecu (comuna Cireșu, raionul Turnu Severin, reg. Oltenia, loc. nr. 60, ind. izolați, 20 dec. 1958).
17. Peștera *Ungurului* de la Pecenișca (raionul Orșova, reg. Banat, loc. nr. 61, ind. izolați, 4 dec. 1943).
- ~~18.~~ Localitatea *Oravița* (reg. Banat, loc. nr. 74, citat de Paszlawszky, 1918). *Turcoagaj Antal 1883 -> MNM*
19. Peștera *Comarnic* (com. Carașova, raionul Reșița, reg. Banat, loc. nr. 77, ind. izolați, leg. Val. Pușcariu, 12 iun. 1952).
- ~~20.~~ Localitatea *Banloc* (raionul Ceacova, reg. Banat, loc. nr. 78, citat de Paszlawszky, 1918).
21. Peștera *Sînesei* (com. Căprioara, raionul Lipova, reg. Banat, loc. nr. 81, ind. izolați, 18 mai 1952; 23 apr. 1954; 20 ian. 1955).
22. Peștera *lui Duțu* (com. Căprioara, raionul Lipova, reg. Banat, loc. nr. 83, ind. izolați, 19 mai 1952).
23. Peștera *de la Romanesti-Fereșesti* (raionul Făget, reg. Banat, loc. nr. 84, ind. izolați, 5 sept. 1951).
- ~~24.~~ Localitatea *Deva* (raionul Ilia, reg. Hunedoara, loc. nr. 88, citat de Paszlawszky, 1918).
25. Peștera *Cofta Fătuji* (com. Băița, raionul Brad, reg. Hunedoara, loc. nr. 92, 5 sept. 1953).
26. Peștera *Cofta Sîrbilor* (com. Ardeu, raionul Orăștie, reg. Hunedoara, loc. nr. 94, ind. izolați, 9 apr. 1953; 15 iun. 1953).

27. Peștera *Mada* (raionul Orăştie, reg. Hunedoara, loc. nr. 95, ind. izolați, 28 mai 1952).
28. Localitatea *Alba Iulia* (reg. Hunedoara, loc. nr. 99, citat de R. Călinescu, 1931).
29. Localitatea *Baru Mare* (raionul Hațeg, reg. Hunedoara, loc. nr. 100 a, colonie într-un grajd, 17 iul. 1955).
30. Peștera *de la Bordu Mare* (com. Ohaba-Ponor, raionul Hațeg, reg. Hunedoara, loc. nr. 104, ind. izolați, 22 ian. 1954).
31. Peștera *Plăisorul Lirălenilor* — peștera lui Ion (raionul Hațeg, reg. Hunedoara, loc. nr. 107, ind. izolați, 22 ian. 1954).
32. Localitatea *Hațeg* (reg. Hunedoara, loc. nr. 109, citat de Paszlawszky, 1918). 6
33. Peștera *de la Alunii Negri* (com. Cîmpul lui Neag, raionul Petroșeni, reg. Hunedoara, loc. nr. 112, resturi scheletice, 23 aug. 1955 ; 28 aug. 1956).
34. Peștera *Măgura-Racoș* (raionul Rupea, reg. Brașov, loc. nr. 120, colonie, 12 apr. 1949 ; 25 sept. 1951).
35. Peștera *Sîrmalioș* (com. Racoșul de Jos, raionul Rupea, reg. Brașov, loc. nr. 121, ind. izolați, 23 sept. 1951).
36. Peștera *din satul Peștera* (com. Moeciu de Jos, raionul Codlea, reg. Brașov, loc. nr. 124, ind. izolați, 1 iun. 1944 ; 30 ian. 1952).
37. Peștera *de la Măgura*, Bran, Moeciu (raionul Codlea, reg. Brașov, loc. nr. 125, ind. izolați, 20 oct. 1958).
38. Peștera din valea *Fundata* (com. Rîșnov, raionul Codlea, reg. Brașov, loc. nr. 126, ind. izolați și resturi scheletice, 2 nov. 1954).
39. Localitatea *Rîșnov* — elopotniță bisericiei catolice (raionul Codlea, reg. Brașov, loc. nr. 127, ind. izolați, 4 nov. 1954). II
40. Localitatea *Araci* (raionul Codlea, reg. Brașov, loc. nr. 131, citat de Paszlawszky 1918). 7
41. Localitatea *Brașor* (reg. Brașov, loc. nr. 132, citat de Paszlawszky, 1918). 8
42. Peștera nr. 1 din cheile Virghișului (com. Merești, raionul Odorhei, reg. Mureș-Autonomă Maghiară, loc. nr. 136, indivizi izolați și resturi scheletice, 12 mart. 1959). I Dacău, 1885
43. Peștera *Mare nr. 14* (peștera *Orban Balâz*) din cheile Virghișului (com. Merești, raionul Odorhei, reg. Mureș-Autonomă Maghiară, loc. nr. 141, ind. izolați, 1 apr. 1951 ; 15 ian. 1954 ; 22 ian. 1957). II Dacău, 1885
44. Peștera nr. 17 din cheile Virghișului (com. Merești, raionul Odorhei, reg. Mureș-Autonomă Maghiară, loc. nr. 143, resturi scheletice, 18 aug. 1957).
45. Peștera nr. 19 din cheile Virghișului (com. Merești, raionul Odorhei, reg. Mureș-Autonomă Maghiară, loc. nr. 144, ind. izolați, 20 aug. 1957).
46. Peștera nr. 23 din cheile Virghișului (com. Merești, raionul Odorhei, reg. Mureș-Autonomă Maghiară, loc. nr. 146, ind. izolați, 29 aug. 1957).
47. Peștera nr. 37 din cheile Virghișului (com. Merești, raionul Odorhei, reg. Mureș-Autonomă Maghiară, loc. nr. 152, ind. izolați, 22 ian. 1958).

48. Peștera nr. 41 din cheile Vîrghișului (com. Merești, raionul Odorhei, reg. Mureș-Autonomă Maghiară, loc. nr. 154, resturi scheletice, 30 aug. 1958).
49. Peștera nr. 46 din cheile Vîrghișului (com. Merești, raionul Odorhei, reg. Mureș-Autonomă Maghiară, loc. nr. 155, ind. izolați, 31 aug. 1958).
50. Peștera nr. 57 din cheile Vîrghișului (com. Merești, raionul Odorhei, reg. Mureș-Autonomă Maghiară, loc. nr. 157, ind. izolați, 11 nov. 1958).
51. Localitatea *Gheorghieni* (reg. Mureș-Autonomă Maghiară, loc. nr. 158, citat de R. Călinescu, 1931).
52. Localitatea *Cheile Turzii* (raionul Turda, reg. Cluj, loc. nr. 166, citat de R. Călinescu, 1931). *Turda, 7. 1885*
53. Localitatea *Cluj* (reg. Cluj, loc. nr. 168, citat de Paszlawszky, 1918). *Cluj, 7. 1885*
54. Peștera *Igrița* (raionul Gherla, reg. Cluj, loc. nr. 171, citat de Paszlawszky, 1918).
55. Localitatea *Mestecăni-Someș* (raionul Dej, reg. Cluj, loc. nr. 175, citat de Bieltz, 1886). *Oradea, 1886*
56. Peștera *de la Dîmbul Colibii* (com. Sighiștel, raionul Lunca Vașcăului reg. Crișana, loc. nr. 185, ind. izolați, 4 dec. 1949; 18 oct. 1950).
57. Peștera *Măgura-Sighiștel* (raionul Lunca Vașcăului, reg. Crișana, loc. nr. 186, ind. izolați, 26 oct. 1949).
58. Peștera *de la Ferice* (raionul Lunca Vașcăului, reg. Crișana, loc. nr. 189, ind. izolați, 7 dec. 1949).
59. Peștera *Meziad* (raionul Beiuș, reg. Crișana, loc. nr. 192, ind. izolați, 20 mai 1953).
60. Peștera *Cugliș* (com. Zece Hotare, raionul Aleșd, reg. Crișana, loc. nr. 193, ind. izolați, leg. V. Pușcariu, 31 mai 1955).
61. Peștera *Pișnița* (raionul Aleșd, reg. Crișana, loc. nr. 194, ind. izolați, 18 mart. 1955).
62. Peștera *Vadul Crișului* (raionul Aleșd, reg. Crișana, loc. nr. 195, ind. izolați, 19 mart. 1955).
63. Peștera nr. 1 din *Valea Lesului* (raionul Aleșd, reg. Crișana, loc. nr. 198, resturi scheletice, 29 iun. 1953).
64. Localitatea *Oradea* (reg. Crișana, loc. nr. 199, citat de Paszlawszky, 1918).

Rhinolophus méhelyi Matschie 1901

(fig. 2, 3, 4)

Podkovonos Megeli

Mehely's Horseshoe Bat.

Le Rhinolophe de Roumanie

Aria de răspîndire : descoperit prima dată în România, a fost citat ulterior în sudul Franței (Gard), Sardinia, Spania, R.S.F. Iugoslavia și U.R.S.S.

Exemplarele care au servit lui Matschie la determinarea speciei au provenit din Dobrogea (Mottaz) și București (U.S.N.M.).

Fig. 2. — *Rhinolophus mehelyi* ♂ cu puiul prins de falsele mamele — Peștera Lilecilor de la Gura Dobrogei, iulie 1959.

Rhinolophus mehelyi are un areal discontinuu, începînd din Spania pînă la Marea Caspică, pe o zonă cuprinsă între 37° și 45° latitudine nordică. Punctul cel mai sudic se găsește în Sicilia și cele mai nordice în Gard

(Franța) și peștera Gura Dobrogei (R.P.R.). În țările vecine, în afara de U.R.S.S., nu este citat decât în R.S.F. Iugoslavia, unde Beatrie Duiile a observat colonii în timpul verii.

Noi am găsit colonii extrem de numeroase de mai multe mii de indivizi, în peșterile de la Gura Dobrogei și Limanu (Măngalia) din Dobrogea.

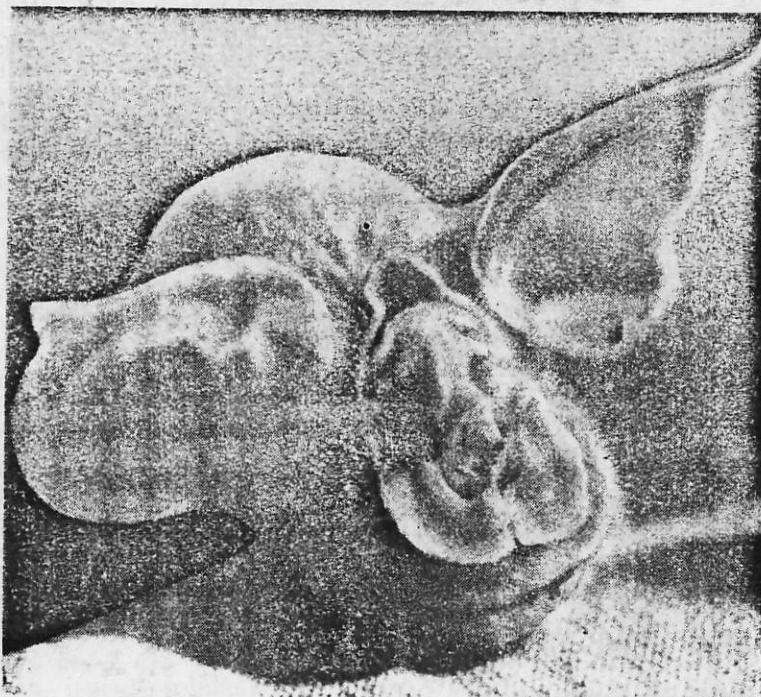

Fig. 3. — *Rhinolophus mehelyi* ♂ pui de 2 zile - Peștera Lilieciilor de la Gura Dobrogei, iulie 1959.

Colonia de hibernație, extrem de numeroasă și de densă, din Peștera Lilieciilor de la Gura Dobrogei era situată în fundul galeriei secundare, fiind formată din aproximativ 5 000 de indivizi, atirnați strins uniți, aşa că li se vedea numai capetele. Temperatura în lunile decembrie 1955, februarie 1956 era de 8–9°C. La indivizii care atirneau izolați s-a putut constata că aripile nu le înfășoară corpul ca la *Rhinolophus ferrum-equinum* și *Rh. hipposideros*. Colonia de naștere se formează întotdeauna la începutul galeriei principale, cam la 30 m de intrare, unde temperatura se menține la 14–15°C (iunie 1956). Pentru epoca nașterilor în această coloanie se asociază ♀♀ de *Myotis myotis*, *Miniopterus schreibersii* și *Rh. ferrum-equinum*. După naștere însă, *Rh. mehelyi* se separă de celelalte specii și se retrage în boltă ultimei săli, la 150 m de la intrare, unde temperatura nu urcă peste 12°C. În această boltă nu am găsit niciodată pe *Myotis myotis*, iar mijlocierii împinzește totușă peștera în cruce, unde se adună într-o coloanie de 1000–1500 de indivizi.

În timpul somnului de iernă s-a observat de asemenea o asociere cu indivizi din specii diferite, însă cu o delimitare precisă a locului. Miniopteri

Fig. 4. *Rhinolophus mehelyi*, colonie de hibernație în Peștera Lilecilor de la Gura Dobrogei, ianuarie 1956.

care făceau parte din marele coloană d. *Rh. mehelyi* formau o grupă densă, care apărea ca o pată mai închisă. În ceea ce privește pe *Rh. ferrum-*

equinum, indivizii stăteau grupați sau izolați pe margine sau la distanță de colonie. S-ar putea ca și în colonia de naștere să fi existat această grupare, însă din cauza mișcării continue și a zborului agitat nu a putut fi observeată cu precizie.

Cu toate cercetările făcute în vestul și centrul țării, această specie nu a mai fost găsită nicăieri. Populațiile destul de dense din Dobrogea sunt singurele care au fost găsite pînă acum. Nu cunoaștem în ce condiții au fost recoltate cele 2 exemplare citate de G. Miller, în București și în Dobrogea. Citarea unui individ în București ne-ar putea face să credem că se poate adăposti în parcuri sau clădiri.

Răspîndirea în R.P.R. (fig. 1)

1. Peștera *Lilieciilor* de la Gura Dobrogei (raionul Medgidia, reg. Dobrogea, loc. nr. 10, colonie și resturi scheletice, 22 iun., 20 iul., 9 aug., 23 sept., 21 oct. 1955; 20 ian., 5 apr., 9 mai, 28 oct. 1956; 12 apr., 11 iun., 11 iul. 1956; 3 oct. 1958).
2. Peștera *de la Limanu* (raionul Negru Vodă, reg. Dobrogea, loc. nr. 15, colonie, 2 oct., 2 nov. 1958).
3. Peștera *la Cișmeliță* (sat Șipote, com. Deleni, raionul Adamclisi, reg. Dobrogea, loc. nr. 18, 2 ♂♂, 3 iul. 1958).
4. Localitatea *București* (reg. București, loc. nr. 25, un individ citat de Matschie, 1901).

Rhinolophus euryale Blasius 1853

Iujnii podkovonos
Mediterranean Horseshoe Bat
Le rhynolophe euryale
Mittelmeer-Hufeisennase

Aria de răspîndire : Portugalia, Franța, Sardinia, Italia, R.S.F. Iugoslavia, Grecia, Austria, R.S. Cehoslovacă, R.P. Ungară, R.P. Română, Caucaz, sud-vestul Turkmeniei (peștera Bahardensk), Maroc, Algeria și Egipt.

In țara noastră a fost menționat în 7 localități de Méhely (1900) și Paszlawszky (1918), peștera Igrița (reg. Cluj) reprezentând punctul cel mai nordic.

Noi l-am identificat din reg. Olténia, Banat și Hunedoara – de multe ori în colonii mixte cu *Rhinolophus blasii*.

Răspîndirea în R.P.R. (fig. 1)

1. Peștera *Ungurului* de la Pecenișea (Băile Herculane, raionul Orșova, reg. Banat, loc. nr. 61, citat de Méhely, 1900). leg Méhely 1899, 4-21
2. Localitatea *Băile Herculane* (raionul Orșova, reg. Banat, loc. nr. 63, citat de Méhely, 1900). leg et una altă Méhely

3. Localitatea *Orșova* (reg. Banat, loc. nr. 64, citat de Paszlawszky, 1918).
4. Localitatea *Plavisevița* (raionul Orșova, reg. Banat, loc. nr. 65, citat de Méhely, 1900). ~~în spatele caselor~~
5. Peștera *Gaura cu Muște* (raionul Moldova Nouă, reg. Banat, loc. nr. 69, citat de Méhely, 1900). ~~în spatele caselor~~
6. Peștera *Coronini* (raionul Moldova Nouă, reg. Banat, loc. nr. 68, citat de Méhely, 1900).
7. Peștera *Furdulăul după Piatră* (satul Boiul de Sus, raionul Ilia, reg. Banat, loc. nr. 87, leg. Val. Fușcariu, 14 apr. 1954).
8. Peștera *Igrita* (raionul Gherla, reg. Cluj, loc. nr. 171, citat de Méhely, 1900). ~~în spatele caselor~~
9. Peștera din *Cheile Ampoitei* (raionul Alba, reg. Hunedoara, loc. nr. 97, 18 apr. 1954).

Rhinolophus blasii Peters 1860

Sredizemnii podkovonos
 Blasius Horseshoe Bat
 Le Rhinolophe de blasius
 Blasius Hufeisennase

Aria de răspândire : *Rhinolophus blasii* este cunoscut în Europa meridională, Africa de nord, Asia Mică, Transeaucasia de sud și sud-vestul Turkmeniei (peștera Bahardensk).

Accastă specie este nouă pentru R.P. România și a fost identificată de noi în 12 peșteri din regiunile : Oltenia, Banat și Hunedoara. Coloniile de hibernare cele mai numeroase au fost remarcate în peștera Fușteica și peștera cu Războaie unde densitatea a fost apreciată la 200–300 de indivizi. Temperatura de hibernare la 20 dec. 1956 era de 9°. Comparind datele noastre cu cele obținute de B. Dulic în peșterile din Croația, se remarcă faptul că temperatura de hibernare pentru această specie poate varia între anumite limite după regiuni (9°–14°).

Răspândirea în R.P.R. (fig. 1)

1. Peștera *Laptelui* (raionul Tîrgu-Jiu, reg. Oltenia, loc. nr. 41, resturi scheletice, leg. V. Decu, A. Decu, D. Dancău, 31 iul. 1957).
2. Peștera *Fușteica* (satul Isverna, com. Poecuia, raionul Baia de Aramă, reg. Oltenia, loc. nr. 42, colonii mici, 23 oct. 1953 ; 20 dec. 1955 ; 2 nov. 1956).
3. Peștera cu *Războaie* din cheile Sohodolului (raionul Baia de Aramă, reg. Oltenia, loc. nr. 45, colonie, 15 mai 1952).
4. Peștera *Nadanova* (raionul Baia de Aramă, reg. Oltenia, loc. nr. 53, resturi scheletice, leg. V. Decu, 6 nov. 1956 ; 27 iul. 1957).
5. Peștera *Ungurului* de la Pecenișca (raionul Orșova, reg. Banat, loc. nr. 61, 2 ♂♂, leg. I. Căpușe, 27 mai 1954).

6. Peștera *Ponicova* (raionul Orșova, reg. Banat, loc. nr. 67, resturi scheletice, leg. Șt. Negrea, 15 dec. 1956).
7. Peștera *Sînesei* (com. Căprioara, raionul Lipova, reg. Banat, loc. nr. 81, ind. izolați, 18 mai 1952).
8. Peștera *lui Duțu* (com. Căprioara, raionul Lipova, reg. Banat, loc. nr. 83, colonie, 19 mai 1952).
9. Peștera *Cofta Sîrbilor* (com. Ardeu, raionul Orăștie, reg. Hunedoara, loc. nr. 94, ind. izolați, 29 mai 1952).
10. Peștera *Mada* (com. Balșa, raionul Orăștie, reg. Hunedoara, loc. nr. 95, ind. izolați, 28 mai 1952).
11. Peștera *din Cheile Ampoiei* (raionul Alba, reg. Hunedoara, loc. nr. 97, colonie mică, 18 apr. 1954).
12. Peștera *Bisericuța de la Ciurnerna* (sat Intregalde, com. Teiuș, raionul Alba, reg. Hunedoara, loc. nr. 98, ind. izolați, 20 apr. 1954).

Myotis myotis Borkhausen 1797

(fig. 5, 6)

Bolșaia nociniță
 Large Mous-eared Bat
 Le grand Mourin
 Grossmausohr

Aria de răspândire. Părerile asupra întinderii arealului acestei specii sunt deosebite, datorită faptului că unii autori mai consideră încă pe *M. oxygnathus* ca pe o subspecie a sa.

K u s i a k i n restrânge arealul lui *M. myotis myotis* numai în Europa, având ca limită spre est R.P. Polonă și R.P. Română, iar punctul cel mai sudic, Sicilia.

Dacă ne referim și la celealte subspecii ale lui *M. myotis*, arealul se extinde din Iran și Afganistan pînă în China.

D e l e u i l și L a b b é afirmă că în peșterile din Tunisia nu au găsit decît pe *Myotis oxygnathus*.

În majoritatea țărilor europene s-au observat colonii numeroase de *Myotis myotis*, atât în timpul verii, cât și în hibernație, și s-au adunat date asupra migrațiilor sezoniere și asupra direcțiilor de migrații (E i s e n t r a u t, C a s t e r e t, K o w a l s k i).

În țara noastră această specie este foarte răspîndită, mai ales în peșteri. În poduri și clopotnițe a fost întîlnită mai rar și niciodată în colonii mari. Pînă în 1931 a fost semnalată de către Méhely, P a s z l a w s z k y și R. Călinescu în 13 localități și trei peșteri. Noi am avut material din 55 de peșteri și 3 clopotnițe. Colonii de vară, de sute și mii de indivizi, s-au găsit în peșterile de la: Rarău, mănăstirea Bistrița, Baia de Fier, Pișnița, Căprioara, Comana de Sus, din cheile Virghișului, Izverna, Bran și Gura Dobrogei. Colonii de hibernare nu s-au găsit decît la Rarău (Z. F e i d e r, 15 noiembrie 1955) și Peștera Mare din cheile Virghișului.

În peștera de la Bistrița s-a înregistrat sosirea coloniei, de aproximativ 3 000 de indivizi ♂♀ la începutul lunii aprilie, o dată cu plecarea coloniei de *Rhinolophus ferrum-equinum* care tocmai părăsise adăpostul de iarnă.

Pentru această populație de *Myotis myotis*, epoca de naștere a început la 15 mai, în anul 1953, dată care nu se menține însă la toate

Fig. 5. *Myotis myotis* ♂, individ matur luat din colonie de vară din Peștera Liliecilor de la mănăstirea Bistrița, iulie 1954.

populațiile observate în diferite regiuni. Astfel, în peștera Poiana Mănăstirii, la 31 mai 1958, femelele purtau încă sarcina, iar la Gura Dobrogei puii nu se născuseră încă la 13 iunie (1958). Această întârziere nu o putem pune numai pe seama unei ierni grele și prelungite, deoarece nu acesta a

fost cazul în iarna 1957–1958. Temperatura în epoca nașterilor variază între 9 și 14°C în peșterile amintite.

În ceea ce privește comportarea coloniilor de *Myotis myotis* în timpul somnului hibernal, avem date mult mai puține, deoarece majoritatea peșterilor cercetate, în care se adăpostesc coloniile în timpul verii, sunt

Fig. 6. – *Myotis myotis* ♂, pui de două zile. Peștera Lilicilor de la Gura Dobrogei, iunie 1959.

părăsite în luna august. Numai în Peștera Mare din cheile Virghișului s-au putut face observații asupra hibernării acestei specii (ianuarie 1957). Grupe mici de 2–3 pînă la 15–20 de indivizi se găseau chiar în primele săli de la intrare, unde temperatura era de –2°C. Indivizii stăteau în jungul unor fisuri de 2–3 m și aveau corpul acoperit cu picături fine de ajă. Pe tot traseul galeriei principale (cam 500 m) pînă la sala numită după cercetătorii maghiari „Biserica”, grupe de *Myotis myotis* (10–20 de indivizi ♂♂ și ♀♀) se găseau în somnul de iarnă, la temperaturi care variau între –2. și 9°C. Si în acest caz, ca și în urma altor observații făcute asupra biologiei chiropterelor, ne-am putut da seama că nu putem trage concluzii asupra comportării unei specii, nici măcar pentru regiuni restrinse, cum ar fi arealul țării noastre. Comportările diferitelor populații au specificități care, numai văzute în ansamblu, pot forma o idee exactă asupra biologiei și ecologiei speciei respective.

În unele peșteri, cum ar fi Gura Dobrogei, Fundata, Șura Mare etc., s-au găsit cîte 1–2 indivizi în timpul toamnei și iarna. La Gura Dobrogei colonia plecase de mai bine de o lună cînd într-o scobitură foarte aproape de intrare au fost descoperiți la 20 oct. 1958, 2 indivizi de *Myotis myotis*.

Nu putem sădăcă erau rămași din colonia de vară sau veniți din altă peșteră.

În peștera din Valea Fundata, în care vara nu există colonii de lilieci, s-au găsit în decembrie 1955, 2 indivizi ♀♂ de *Myotis myotis*, care hibernau în sala mare în care se mai găsea și o colonie de *Rhinolophus ferrum-equinum*.

Pe traiectul văii subterane a peșterii Șura Mare atîrna pe pereti din loc în loc, în luna noiembrie 1954, cîte un individ ♀ sau ♂.

Răspîndirea în R.P.R. (fig. 7)

1. Peștera de la Rarău (raionul Cîmpulung Moldovenesc, reg. Suceava, loc. nr. 3, colonie, leg. Z. Feider, 15 nov. 1953).
2. Peștera Liliecilor de la Gura Dobrogei (raionul Medgidia, reg. Dobrogea, loc. nr. 10, colonie și resturi scheletice, 22 iun., 20 iul., 9 aug. 1955; 9 mai 1954; 12 apr., 11 iun., 11 iul. 1957; 13 iun. 1958).
3. Peștera „La Adam” (com. Tîrgușor, raionul Medgidia, reg. Dobrogea, loc. nr. 11, resturi subfosile, 1956–1958).
4. Peștera Ghilingic (com. Grădina, raionul Medgidia, reg. Dobrogea, loc. nr. 12, resturi fosile, 1956–1958).
5. Peștera de la Limanu (raionul Negru Vodă, reg. Dobrogea, loc. nr. 15, ind. izolați, 4 oct. 1958).
6. Localitatea Cernica (raionul Brănești, reg. București, loc. nr. 24, colonie în podul mănăstirii, 10 iunie 1953).
7. Localitatea Buștenari (raionul Cîmpina, reg. Ploiești, loc. nr. 29, citat de R. Călinescu, 1931).
8. Localitatea Sinaia (raionul Cîmpina, reg. Ploiești, loc. nr. 30, citat de R. Călinescu, 1931).
9. Peștera de la Colțul Surpat (com. Dimbovicioara, raionul Muscel, reg. Argeș, loc. nr. 33, resturi scheletice, 28 aug. 1956).
10. Localitatea Pitești – elopotnița bisericiei catolice (reg. Argeș, loc. nr. 34, leg. P. Bănărescu, 20 mai 1955).
11. Peștera Liliecilor (Sf. Grigore Decapolit) de la Mănăstirea Bistrița (com. Costești, raionul Horezu, reg. Argeș, loc. nr. 36, colonie, 15 mai 1953).
12. Peștera Muierii de la Baia de Fier (raionul Novaci, reg. Oltenia, loc. nr. 39, colonie, 30 iun. 1952).
13. Peștera Liliecilor de la Runeu (raionul Tîrgu-Jiu, reg. Oltenia, loc. nr. 40, ind. izolați, 20 aug. 1954).
14. Peștera Laptei (com. Runeu, raionul Tîrgu-Jiu, reg. Oltenia, loc. nr. 41, resturi scheletice, leg. V. Decu, 31 iul. 1957).
15. Peștera Fușteica (satul Izverna, com. Poerua, raionul Baia de Aramă, reg. Oltenia, loc. nr. 42, colonie, 20 apr. 1952; 6 aug. 1953).
16. Peștera nr. 2 din cheile Sohodolului (raionul Baia de Aramă, reg. Oltenia, loc. nr. 43, resturi scheletice, 17 dec. 1955).
17. Peștera Lazului (com. Obîrșia-Cloșani, raionul Baia de Aramă, reg. Oltenia, loc. nr. 51, colonie, 25 aug. 1953).

Petrușoi Salaman I 1885 Dacian Y. (EME)
Zeluliles → T. 16

1842

Vardăianu - ad var
Mărăcina - vîzită

18. Peștera *Izverna* (raionul Baia de Aramă, reg. Oltenia, loc. nr. 56, ind. izolați, 22 aug. 1953).

19. Peștera *Hoților* (Băile Herculane, raionul Orșova, reg. Banat, loc. nr. 62, ind. izolați, 26 oct. 1954).

20. Localitatea *Plavișevița* (raionul Orșova, reg. Banat, loc. nr. 65, citat de Paszlawszky, 1918). ^{I P-i felső danevárbaq leg. Brachmann Emil (MNM)}

21. Peștera *Veteranilor* (raionul Orșova, reg. Banat, loc. nr. 60, citat de Méhely, 1900). ^{leg. kubinuji Ferenc 183?}

22. Peștera *Ponicova* (com. Plavișevița, raionul Orșova, reg. Banat, loc. nr. 67, resturi scheletice, leg. Șt. Negrea, 15 dec. 1956).

23. Peștera *Coronini* (raionul Moldova Nouă, reg. Banat, loc. nr. 68, citat de Méhely, 1900).

24. Localitatea *Oravița* (reg. Banat, loc. nr. 74, citat de Méhely, 1900 din peștera lui Ianoș). ²

25. Peștera *din Cheile Gîrliștei* (com. Carasova, raionul Reșița, reg. Banat, loc. nr. 75, ind. izolați, 10 sept. 1952).

26. Localitatea *Radna* (orașul Lipova, reg. Banat, loc. nr. 79, citat de R. Călinescu, 1931). ^{I Biela 1888 VBN}

27. Peștera *Sînesei* (com. Căprioara, raionul Lipova, reg. Banat, loc. nr. 81, colonie, 18 mai 1952; 23 apr. 1954; 23 iun. 1954).

28. Peștera *lui Duțu* (com. Căprioara, raionul Lipova, reg. Banat, loc. nr. 83, colonie, 19 mai 1952).

29. Peștera *Românești-Fereșesti* (raionul Făget, reg. Banat, loc. nr. 84, ind. izolați, 5 sept. 1951).

30. Localitatea *Deva* (raionul Ilia, reg. Hunedoara, loc. nr. 88, citat de R. Călinescu, 1931). ^{I Stetler & Malléa 1888 (MNM) - 1900}

31. Peștera *Mada* (com. Balșa, raionul Orăștie, reg. Hunedoara, loc. nr. 95, ind. izolați, 28 mai 1952).

32. Peștera *din Cheile Ampoiei* (raionul Alba, reg. Hunedoara, loc. nr. 97, colonie și resturi scheletice, 18 apr. 1954; 25 sept. 1956).

33. Localitatea *Teiuș* (raionul Alba, reg. Hunedoara, loc. nr. 100, citat de R. Călinescu, 1931). ^{I Daday 1885}

34. Peștera *Gura Cetății* (satul Peștera, com. Sălașul de Sus, raionul Hațeg, reg. Hunedoara, loc. nr. 101, ind. izolați, 18 apr. 1954; 22 aug. 1954).

35. Peștera *Tecuri* (com. Baru-Mare, raionul Hațeg, reg. Hunedoara, loc. nr. 102, ind. izolați și resturi scheletice, 18 aug. 1955; 24 iul. 1956; 11 aug. 1956).

36. Peștera *din Valea Clencii* (com. Baru-Mare, raionul Hațeg, reg. Hunedoara, loc. nr. 103, ind. izolați, 19 aug. 1955).

37. Peștera *Șura Mare* (com. Ohaba-Ponor, raionul Hațeg, reg. Hunedoara, loc. nr. 108, ind. izolați, 8 sept. 1953).

38. Peștera *de sub Bulz* (com. Uricani, raionul Petroșeni, reg. Hunedoara, loc. nr. 111, ind. izolați, 12 aug. 1955).

39. Peștera *de la Alunii Negri* (com. Cîmpul lui Neag, raionul Petroșeni, reg. Hunedoara, loc. nr. 112, resturi scheletice, 23 aug. 1955; 28 aug. 1956).

- 10. Iunie 1955
- II 40. Localitatea *Ocna Sibiului* (raionul Sibiu, reg. Brașov, loc. nr. 116, citat de R. Călinescu, 1931).
- (III) 41. Localitatea *Sîmbăta de Jos* (raionul Făget, reg. Brașov, loc. nr. 117, citat de R. Călinescu, 1931). I Bicaz 1888 Alte nume
- (IV) 42. Localitatea *Sighișoara* (reg. Brașov, loc. nr. 118, citat de R. Călinescu, 1931). I Bicaz 1888
43. Peștera *de la Poiana Mănăstirii* (com. Comana de Sus, raionul Rupea, reg. Brașov, loc. nr. 119, colonie, 30 mai 1958). I Melești 1900 I Bicaz
44. Peștera *din satul Peștera* (com. Moeciu de Sus, raionul Codlea, reg. Brașov, loc. nr. 124, colonie, 23 apr. 1952; 30 mai 1952).
45. Peștera *de la Măgura* (com. Bran-Moeci, raionul Codlea, reg. Brașov, loc. nr. 125, ind. izolații, 15 oct. 1958).
46. Peștera *din Valea Fundata* (com. Rîșnov, raionul Codlea, reg. Brașov, loc. nr. 126, 1 ♂ 1 ♀, 17 dec. 1956).
47. Peștera *din Cruceru-Mare* (raionul Codlea, reg. Brașov, loc. nr. 128, ind. izolații, leg. Val. Fușcariu, 4 nov. 1953).
- ~~48.~~ Localitatea *Purcăreni* (raionul Codlea, reg. Brașov, loc. nr. 130, citat de R. Călinescu, 1930). I Odăyuț 1885
- (V) 49. Localitatea *Brașov* (raionul Brașov, reg. Brașov, loc. nr. 132, citat de Paszlawszky, 1918). II Melești 1900 I Bicaz 1888
50. Peștera *Abri nr. 1* din cheile Vîrghișului (com. Merești, raionul Odorhei, reg. Mureș-Autonomă Maghiară, loc. nr. 136, resturi scheletice, 1957).
51. Peștera *nr. 5* din cheile Vîrghișului (com. Merești, raionul Odorhei, reg. Mureș-Autonomă Maghiară, loc. nr. 138, resturi scheletice, 1957).
- ~~52.~~ Peștera *Mare nr. 14* (Orban Balázs) din cheile Vîrghișului (com. Merești, raionul Odorhei, reg. Mureș-Autonomă Maghiară, loc. nr. 141, colonie și resturi scheletice, ian. 1949; mai 1954; 20 ian. 1957; 23 ian. 1958). I Odăyuț 1885 (EME) II Melești 1886
53. Peștera *nr. 17* din cheile Vîrghișului (com. Merești, raionul Odorhei, reg. Mureș-Autonomă Maghiară, loc. nr. 143, resturi scheletice, 18 aug. 1957).
54. Peștera *nr. 20 (Gabor)* din cheile Vîrghișului (com. Merești, raionul Odorhei, reg. Mureș-Autonomă Maghiară, loc. nr. 145, resturi scheletice, 29 aug. 1957). I Dejtele 186
55. Peștera *nr. 32* din cheile Vîrghișului (com. Merești, raionul Odorhei, reg. Mureș-Autonomă Maghiară, loc. nr. 148, resturi scheletice, 20 sept. 1957).
56. Peștera *nr. 34 (suspendată)* din cheile Vîrghișului (raionul Odorhei, reg. Mureș-Autonomă Maghiară, loc. nr. 149, 2 ♂♂ 3 ♀♀, 25 sept. 1957).
57. Peștera *nr. 35* din cheile Vîrghișului (com. Merești, raionul Odorhei, reg. Mureș-Autonomă Maghiară, loc. nr. 150, resturi scheletice, 26 sept. 1957; 5 sept. 1958).
58. Peștera *nr. 36* din cheile Vîrghișului (com. Merești, raionul Odorhei, reg. Mureș-Autonomă Maghiară, loc. nr. 151, resturi scheletice, 20 ian. 1958; 6 sept. 1958).
59. Peștera *nr. 40* din cheile Vîrghișului (com. Merești, raionul Odorhei, reg. Mureș-Autonomă Maghiară, loc. nr. 153, resturi scheletice, sept. 1958).

60. Peștera nr. 52 din cheile Vîrghișului (com. Merești, raionul Odorhei, reg. Mureș-Autonomă Maghiară, loc. nr. 156, resturi scheletice, 18 sept. 1958).
61. Peștera nr. 57 din cheile Vîrghișului (com. Merești, raionul Odorhei, reg. Mureș-Autonomă Maghiară, loc. nr. 157, resturi scheletice, 25 sept. 1958).
62. Localitatea *Bistrița-Năsăud* (raionul Năsăud, reg. Cluj, loc. nr. 163, citat de R. Călinescu, 1931).
63. Localitatea *Cheile Turzii* (raionul Turda, reg. Cluj, loc. nr. 166, citat de R. Călinescu, 1931). (EHE)
64. Localitatea *Cluj* (reg. Cluj, loc. nr. 168, citat de Paszlawszky, 1918).
65. Localitatea *Buzlaș* (raionul Dej, reg. Cluj, loc. nr. 174, citat de R. Călinescu, 1931). (EME)
66. Localitatea *Zalău* (reg. Cluj, loc. nr. 177, citat de R. Călinescu, 1931).
67. Localitatea *Zăul de Cîmpie* (raionul Luduș, reg. Cluj, loc. nr. 180, citat de Méhely, 1900).
68. Peștera *Ghețarul de la Scărișoara* (raionul Lunca Vașcăului, reg. Crișana, loc. nr. 183, resturi scheletice, leg. M. Pintea, 1957).
69. Peștera *Pojarul Politei* (raionul Lunca Vașcăului, reg. Crișana, loc. nr. 184, resturi scheletice, leg. M. Pintea, 1957).
70. Peștera *de la Ferice* (raionul Lunca Vașcăului, reg. Crișana, loc. nr. 189, resturi scheletice, leg. E. Terzea, P. Samson, C. Rădulescu, M. Ghica, 1957).
71. Peștera *Zmeilor de la Onceasa* (com. Budureasa, raionul Beiuș, Crișana, loc. nr. 190, colonie, 4 iun. 1956). (Frivaldszky, 1865)
72. Peștera *Piatra Acră* (com. Meziad, raionul Beiuș, reg. Crișana, loc. nr. 191, resturi scheletice, 29 iun. 1953).
73. Peștera *Meziad* (raionul Beiuș, reg. Crișana, loc. nr. 192, ind. izolați, 20 mai 1953).
74. Peștera *Pișnița* (raionul Aleșd, reg. Crișana, loc. nr. 194, colonie, 18 mart. 1953 ; 25 iun. 1953).
75. Peștera *de la Pîrîul Fanului* (com. Aștileu, raionul Aleșd, reg. Crișana, loc. nr. 197, resturi scheletice, leg. C. Plesă, 1957).
76. Localitatea *Sighet* (reg. Maramureș, loc. nr. 203, citat de R. Călinescu, 1931).

Myotis oxygnathus Monticelli 1885
Myotis blythi Thomas 1875

Ostrouhaia nociniță
 Lesser Mouse-eared Bat
 Le petit mourin
 Kleinmausohr

Aria de răspîndire. Elle rămân menționează această specie în următoarele țări : Spania, Austria, Italia, Elveția, Sardinia, Malta, Muntenegru, Grecia, Creta.

M i l l e r (1912) a negat existența lui *Myotis oxygnathus* la nord de Munții Alpi, restrîngîndu-i arealul în jurul Mării Mediterane.

Lucrările din ultimul timp aduc date noi care măresc cu mult arealul lui *Myotis oxygnathus* atât spre est și sud — Crimeea, Caucaz, Turkmenia, Tianshanul de vest, munții Hussar-Alai, regiunea Turanskaia, Kuldja (vestul Turchestanului chinez), Rajputana, Punjab, Asia Mică, Izrael, Algeria, Tunis și Maroc (K u s i a k i n 1951) cît și spre nord — în Slovacia (J. Geisler și V. Hanak 1956).

În Polonia, K. K o w a l s k i nu l-a găsit pînă acum. D e l e u i l și L a b i n é nu menționează această specie în mai multe peșteri din Tunisia în lunile iunie — iulie, cînd temperatura în adăpost trecea de 20°C. Observația este prețioasă deoarece arată că, cel puțin unele populații de *Myotis oxygnathus* nu trec prin somnul hibernal. B. D u l i c îl citează pentru Croația.

Din studiul sărătilor de răspîndire a lui *Myotis myotis* și *Myotis oxygnathus*, se vede că arealele acestor două specii se suprapun în Europa aproape complet. Pe cînd prima specie rămîne însă cantonată numai în Europa, cea de-a doua își extinde arealul său spre sud în Africa și spre est în Asia Mică și sudul U.R.S.S., pînă în Turchestanul chinez.

În țara noastră nu era încă semnalat. Noi l-am găsit în 19 localități dintre care cele mai nordice sunt : Peștera Zmeilor de la Onceasa (reg. Crișana) și Peștera de la Rarău (reg. Suceava). Deși a fost capturat și în poduri de biserici, totuși de cele mai multe ori a fost observat în peșteri.

De remarcat este faptul că numai rar stă izolat, de obicei fiind amestecat în coloniile de *Myotis myotis*.

În afara de colonii și indivizi izolați, s-au mai găsit și resturi scheletice pe suprafața podelei în 6 peșteri, iar din săpăturile paleontologice din peștera „La Adam” și de la Betfia avem cîteva crani. Prezența craniilor de *Myotis oxygnathus* în stratele cromeriene de la Betfia și din cele würmiene din peștera „La Adam”, arată vechimea existenței lui în ținuturile noastre.

Luînd în considerare arborele filogenetic dat de K u s i a k i n și observațiile pe care le-am făcut asupra scheletului, putem afirma că *Myotis oxygnathus* este forma primitivă din care s-a desprins mai tîrziu *Myotis myotis*. Azi majoritatea specialistilor au acceptat pe *M. oxygnathus* ca specie deosebită de *M. myotis*.

Labilitatea ecologică a acestei specii am putut-o aprecia în urma observațiilor făcute asupra condițiilor diferite microclimatice din adăposturile în care se adună coloniile de naștere. În podul mănăstirii Cernica, cîteva sute de femele cu pui de diferite vîrste, se găseau în timpul zilei la o temperatură de 28—30°C și o umiditate ce nu trecea de 65% (10 iunie 1953). În peșterile în care au fost observate colonii de naștere, temperatura era de 12—14°C iar umiditatea de 90—95%.

Ca și *Myotis myotis*, *M. oxygnathus* părăsește, în majoritatea cazurilor, adăposturile de vară în august—septembrie. Probabil că migrează spre sud, deoarece în foarte puține peșteri l-am găsit în timpul iernii și pînă acum

niciodată alcătuind colonii. G. Topal a găsit în peștera Szoplak (R.P. Ungară) colonii de hibernație atât de numeroase încât a putut înala 3254 de indivizi (1952—1953).

Răspândirea în R.P.R. (fig. 7)

1. Peștera *de la Rarău* (raionul Cîmpulung Moldovenesc, reg. Suceava, loc. nr. 3, coloniie, leg. Z. Feider, 15 nov. 1953).
2. Peștera *Liliecilor de la Gura Dobrogei* (raionul Medgidia, reg. Dobrogea, loc. nr. 10, coloniie mixtă, 22 iun., 20 iul., 9 aug. 1955; 9 mai 1956; 12 apr., 11 iun., 11 iul. 1957; 13 iun. 1958).
3. Localitatea *Cernica* (raionul Brănești, reg. București, loc. nr. 24, coloniie, în podul mănăstirii, 10 iunie 1953).
4. Localitatea *Roșiori* (raionul Urziceni, reg. București, loc. nr. 26, leg. P. Barbu, aug. 1955).
5. Localitatea *Petrosița*, clopotnița bisericii vechi (raionul Pucioasa, reg. Ploiești, loc. nr. 31, ind. izolați, sept. 1956).
6. Peștera *Liliecilor* (Sf. Grigore Decapolit) de la mănăstirea Bistrița (com. Costești, raionul Horezu, reg. Argeș, loc. nr. 36, coloniie mixtă, 8 apr. 1952; 12 iun. 1953; 20 iul. 1953; 15 apr. 1954; 5 nov. 1954).
7. Peștera nr. 2 din cheile Sohodolului (raionul Baia de Aramă, reg. Oltenia, loc. nr. 43, resturi subfosile, 17 dec. 1955).
8. Peștera *Liliecilor* din cheile Sohodolului (raionul Baia de Aramă, reg. Oltenia, loc. nr. 44, resturi scheletice, 17 dec. 1955).
9. Peștera *Hoților* (Băile Herculane, raionul Orșova, reg. Banat, loc. nr. 62, ind. izolați, 26 mai 1954).
10. Peștera din comuna *Pîrnova* (raionul Bozovici, reg. Banat, nr. 72, leg. Val. Pușcariu).
11. Localitatea *Deva* (raionul Ilia, reg. Hunedoara, loc. nr. 88, citat de Ehim, 1924).
12. Peștera *Tecuri* (com. Baru-Mare, raionul Hateg, reg. Hunedoara, loc. nr. 102, indivizi izolați, 11 aug. 1954; 18 aug. 1955; 24 iul. 1956).
13. Peștera *de la Alunii Negri* (com. Cîmpul lui Neag, raionul Petroșeni, reg. Hunedoara, loc. nr. 112, resturi scheletice, 23 aug. 1955; 28 aug. 1956).
14. Peștera *Ursului* de la Bran (raionul Codlea, reg. Brașov, loc. nr. 123, leg. Val. Pușcariu, 2 nov. 1953).
15. Peștera din *Crucuru Mare* (raionul Codlea, reg. Brașov, loc. nr. 128, leg. Val. Pușcariu, 4 nov. 1953).
16. Localitatea *Tușnad* (raionul Miercurea Ciuc, reg. Mureș-Autonomă Maghiară, loc. nr. 135, citat de Méhely, 1900).
17. Peștera *Mare* nr. 14 (Orbán Balázs) din cheile Virghișului (com. Merestii, raionul Odorhei, reg. Mureș-Autonomă Maghiară, loc. nr. 141, coloniie mixtă, 15 ian. 1954; mai 1954; 20 ian. 1957; 30 ian. 1958).

18. Peștera nr. 20 (Gabor) din cheile Virghișului (com. Merești, raionul Odorhei, reg. Mureș-Autonomă Maghiară, loc. nr. 145, resturi scheletice, 22 aug. 1957).
19. Peștera nr. 35 din cheile Virghișului (com. Merești, raionul Odorhei, reg. Mureș-Autonomă Maghiară, loc. nr. 150, resturi scheletice).
20. Peștera Ghețarul de la Scărișoara (raionul Lunca Vașcăului, reg. Crișana, loc. nr. 183, resturi scheletice, leg. M. Pintea, 1957).
21. Peștera Smeilor de la Onceasa (com. Budureasa, raionul Beiuș, reg. Crișana, loc. nr. 190, ind. izolați, 4 iul. 1956).
22. Localitatea Betfia (com. Sirmalios, raionul Oradea, reg. Crișana, loc. nr. 200, resturi fosile, leg. C. S. Nicolaescu-Plopșor, 1953).
23. Localitatea Borsa (raionul Vașcău, reg. Maramureș, loc. nr. 206, citat de Méhely, 1900). *Tabel 54*

Myotis bechsteini Kühl 1818

Nocinița Bechsteina

Bechstein's Bat

Vespertilion de Bechstein

Bechsteinfledermaus

Aria de răspândire: în Europa, din Anglia pînă în Caucaz, Aglopol în Ucraina și nord-vestul Transcaucaziei. La sud în Spania, Italia, Peninsula Balcanică, iar la nord pînă în Suedia. Autorii hărților de răspândire ale acestei specii (Van den Brink și Kusakin) se contrazic. Van den Brink acoperă țara noastră complet cu arealul speciei iar Kusakin o ocolește. Realitatea este că la noi în țară nu s-a semnalat decît o singură dată de către Bieltz (1888) la Cluj, iar noi am determinat-o din peștera lui Gruia (Cujmir, reg. Oltenia), unde a fost găsit un singur exemplar ♀, la 15 mai 1956 (Val. Pușcariu).

Raritatea lui *Myotis bechsteini* pentru țara noastră și pentru celelalte țări europene, este un fapt cunoscut.

În Franță, J. C. Beauchourne (1956) a găsit în „Chateau des dues de Nantes”, tot în luna aprilie, un singur individ ♂. Autorul explică prezența lui ca fiind în timpul migrației de primăvară.

Aelle își exprimă speranța că-l va găsi în regiunea „Jura Neuchâtel”, iar în Polonia Kowalski dă date numai din secolul trecut asupra semnalării a căte unui individ din diferite regiuni.

Este destul de interesant faptul că, dacă azi *Myotis bechsteini* este atât de rar, încit cercetătorii îl găsesc o dată în viață, în schimb, vechimea lui la noi în țară, am putut-o stabili, datorită resturilor fosile găsite atât în depozitele cromeriene de la Betfia și cele würmiene din peștera „La Adam”, cît și a resturilor scheletice subfosile în două peșteri din cheile Virghișului.

Răspîndirea în R.P.R. (fig. 7)

1. Peștera „La Adam” (com. Tîrgușor, r. Medgidia, reg. Dobrogea, loc. nr. 11, resturi fosile, 1956 – 1958).

2. Peștera lui Gruia (raionul Cujmir, reg. Oltenia, loc. nr. 38, leg. Val. Pușcariu).
3. Peștera Nadanova (raionul Baia de Aramă, reg. Oltenia, loc. nr. 53, resturi subfosile, leg. D. Dancău, 1958).
4. Peștera Ponicova (com. Plavișevița, raionul Orșova, reg. Banat, loc. nr. 67, resturi subfosile, leg. Șt. Negrea).
1. ? 5. Localitatea Cluj (reg. Cluj, loc. nr. 168, citat de Bieltz, 1888).
6. Localitatea Betfia (com. Sîrmalois, reg. Crișana, loc. nr. 200, resturi fosile, leg. C. S. Nicolaescu-Plopșor, 1953).

(Dată în 2 tezaur meghat. pîldâinje 1887)

Myotis dasycneme Boie 1825

Poudovaiă nociniță
 Rough-legged Water Bat, Pond Bat
 Vespertilion des Marais
 Teichfledermaus

Aria de răspîndire : Olanda, Belgia, nordul Franței, Danemarea, Suedia, Germania, R.S. Cehoslovacă, R.P. Polonă, R.P. Română și Uniunea Sovietică pînă la Ienisei, pe o zonă cuprinsă între 40° și 60° (K u s i a k i n).

Acet liliac este legat de regiunile de șes și cu apă stătătoare. Caracteristica arealului său este faptul că se întinde ca o zonă în formă de bandă destul de îngustă în toată regiunea palearctică.

Vara se adăpostește în scorburile copacilor, iar în timpul iernii, dacă în regiunea respectivă nu se găsesc peșteri, își petrece somnul de iarnă în adăposturile subterane ale rozătoarelor sau în diferitele ascunzișuri din locuințe omenești (K u s i a k i n).

În țara noastră a fost semnalat o singură dată (P a s z l a w s z k y, 1918) în peștera lui Ianoș (reg. Banat).

Noi nu l-am întîlnit încă. Ne surprinde harta de răspîndire compactă pe care o dă V a n d e n B r i n k pentru jumătate din țară.

Răspîndirea în R.P.R. (fig. 7)

1. „Citat din Banat”, în mod neprecis, de către A. Moisisovics, 1823, fiind pus la îndoială de Méhely, totuși păstrat în lista acestuia (Méhely, 1900 „citat după R. Călinescu, 1931”).
2. Localitatea Oravița (peștera lui Ianoș, reg. Banat, loc. nr. 74, citat de Paszlawszky, 1918). *Böckyjainelb*

Myotis daubentonii Leisler & Kuhl 1819

Rodianaia nocinița

Daubenton's Bat, Water Bat

Le Vespertilion de Daubenton

Wasserfledermaus

Aria de răspândire: Anglia, Norvegia, Suedia, Franța, Elveția, Olanda, Danemarca, Spania, Italia, Germania, R.P. Română, R.P. Polonă (Ellerman 1951).

La est se întinde pînă în Kamciatka, Sahalin și Ussuri (Kusakin, 1950) la nord limita trece aproape de 60°.

Ca adăposturi utilizează scorburile copacilor și podurile clădirilor. Spre deosebire de *Myotis dasycneme*, nu se întâlnește numai în apropierea apelor ci și la oarecare distanțe de acestea.

În țara noastră a fost semnalat în 5 localități din Transilvania, de către Méhely (1900), Paszlawszky (1918) și R. Călinescu (1931).

Noi nu l-am găsit încă în nici o peșteră.

Răspândirea în R.P.R. (fig. 7)

1. Localitatea Alba Iulia (raionul Alba, reg. Hunedoara, loc. nr. 99, citat de R. Călinescu, 1931). 1
2. Localitatea Sibiu (reg. Brașov, loc. nr. 114, citat de Paszlawszky, 1918). 2
3. Localitatea Cluj (reg. Cluj, loc. nr. 168, citat de Paszlawszky, 1918). 3
4. Localitatea Gherla Someș (raionul Gherla, reg. Cluj, loc. nr. 169, citat de Méhely, 1900). 4
5. Localitatea Zăul de Cîmpie (raionul Luduș, reg. Cluj, loc. nr. 180, citat de Méhely, 1900). 5
6. Gyulai + (Kolozs megye) Herman 04/ 1869

Myotis capaccinii (Bonaparte 1837) *Vespertilio capaccinii* (Bonaparte 1832)

Dlinnopalaia nocinița

Long-fligered Bat

Le Vespertilion de Capaccini

Langfussfledermaus

Aria de răspândire se caracterizează prin extinderea speciei de pe coasta mediteraneană a Spaniei, tot sudul Europei, spre est pînă în valea Amudaria și apoi, după o intrerupere de mii de kilometri, tocmai în valea rîului Ussuri, în Japonia și insulele Filipine. În acest vast areal s-au despartit două subspecii. În partea de vest *Myotis capaccinii capaccinii* iar în

extremul orient *Myotis capaccini macrodactylus* (după harta dată de K u s i a k i n). Punctul cel mai nordic al acestei specii este dat de V a n d e n Brink în Boemia. I. G e i s l e r (1957) nu citează însă pe *M. capaccini* în lista de chiroptere din R.S. Cehoslovacă.

Cu toată marea discontinuitate existentă între suprafețele de răspândire ale celor două subspecii, vechiul areal al lui *Myotis capaccini* se întindea foarte probabil din vestul Europei pînă în Filipine. Viitoarele cercetări paleontologice în regiunile lipsite azi de această specie, între Amudaria și Ussuri, vor dovedi probabil continuitatea vechiului areal.

La noi în țară a fost semnalat pînă în 1918 în patru localități, dintre care două fără menționarea adăpostului (M i l l e r, 1912 — Băile Herculane și M é h e l y, 1900 — la Plavișevița).

În urma cercetărilor noastre am mai găsit această specie în patru peșteri, atît în timpul verii, cît și în hibernație. Coloniile cele mai numeroase, pînă la o sută de indivizi (80 % ♂♂) au fost văzute la 20 dec. 1955 în peștera Fușteica. Temperatura în dreptul coloniei era de 6,5°C. Coloniile erau dense și constituite numai de indivizi de *Myotis capaccini*, un singur miniopter era rătăcit între ei. În peștera Topolnița (18 dec. 1958), au fost găsiți indivizi în hibernație, grupați cîte 2 la 300 m de la intrare și la o temperatură de 8°.

La 8 dec. 1952, alături de coloniile numeroase de *Myotis myotis* și *Miniopterus schreibersii* din peștera Fușteica, se găseau și cîțiva zeci de indivizi de *Myotis capaccini*, în proporții egale ♂♂ și ♀♀.

În afara de peștera din Valea Cheii (com. Băița, reg. Hunedoara) care reprezintă punctul cel mai nordic al repartiției acestei specii la noi în țară, toate celelalte localități unde a fost semnalată se găsesc grupate în partea de sud-vest a țării.

Răspîndirea în R.P.R. (fig. 7) Banat 1857 Blasius

1. Peștera *Fușteica* (sat Isverna, com. Poeruia, raionul Baia de Aramă, reg. Oltenia, loc. nr. 42, colonie, 24 apr. 1952; 23 oct. 1953; 20 dec. 1955; 2 nov. 1956; 15 dec. 1958).
2. Peștera din *Valea Mare* — *Topolnița* — (com. Cireșu, raionul Turnu Severin, reg. Oltenia, loc. nr. 59, ind. izolații, 21 dec. 1958).
3. Peștera *Ungurului* de la Pecenișea (raionul Orșova, reg. Banat, loc. nr. 62, 2 ♀♀, leg. I. Căpușe, 20 aug. 1955).
4. Localitatea *Băile Herculane* (raionul Orșova, reg. Banat, loc. nr. 63, citat de Miller, 1912).
5. Localitatea *Plavișevița* (raionul Orșova, reg. Banat, loc. nr. 65, citat de Méhely, 1900). Fără date în baza 1897 și în leg. Brachman Emil
6. Peștera *Veteranilor* (raionul Orșova, reg. Banat, loc. nr. 66, citat de Paszlawszky, 1918).
7. Peștera *Gaura cu Muște* (raionul Moldova Nouă, reg. Banat, loc. nr. 69, citat de Méhely, 1900). În leg. Telebor & Fritsch / III Moisisovics Kjost 1897
8. Peștera din *Valea Cheii* (com. Băița, raionul Brad, reg. Hunedoara, loc. nr. 93, indivizi izolați, 2 sept. 1953). II. Frimelstken János 1865 (M.N.M.)

***Myotis emarginatus* (E. Geoffroy 1806)**

(fig. 8)

Triohťvetnaia nocinička

Geoffroy's Bat

Le Vespertilion à oreilles échancrées

Wimperfledermaus

Aria de răspândire: Olanda, Franța, Germania, Elveția, Italia, Ungaria, Grecia, Transeaucasia, Turkestanul rusesc, Izrael, Beluchistanul persan.

Elleerman (1951) nu citează această specie pentru R.P. Polonă, Kowalski (1951) îl găsește în două peșteri din imprejurimile

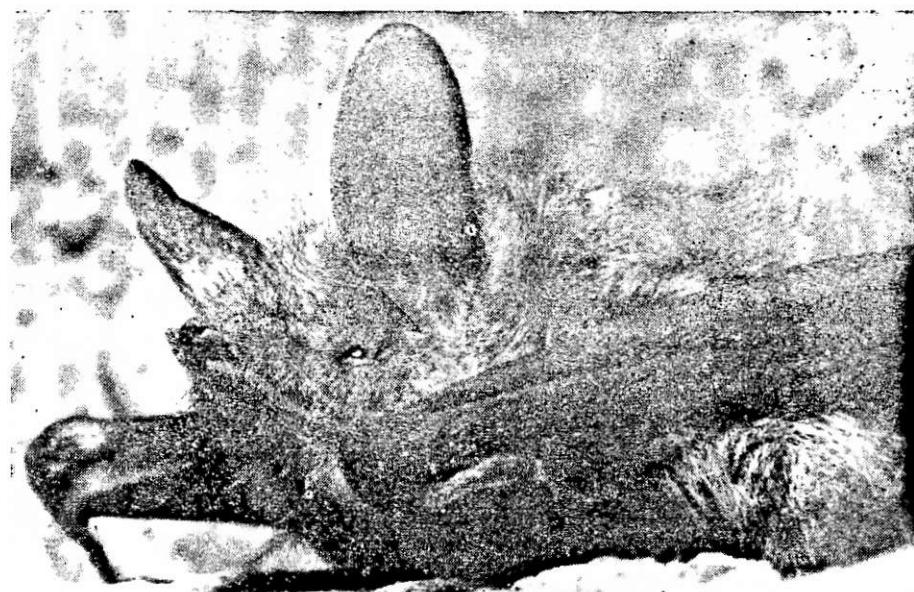

Fig. 8. — *Myotis emarginatus* ?, Peștera nr. 2 Canaraua Fetci — Dobrogea, iulie 1958.

Cracoviei, unde a constatat prezența coloniilor de iarnă. În timpul verii a fost prins un singur individ la Jordanov în Beschizii apuseni. În R.P. Polonă este considerat ca o specie rară.

G. Topal îl citează în mai multe localități, din R.P. Ungară, asociat în colonii.

Vanden Brink dă arealul pentru *Myotis emarginatus*, din care lipsește Polonia¹.

¹ Dacă Elleerman nu-l citează în această țară, se explică prin faptul că lucrarea lui K. Kowalski a apărut în 1951. Cartea lui Vanden Brink a apărut însă în 1956.

Această specie, caracteristică regiunilor sudice europene, se întâlnește cu toate acestea pînă la 55° latitudine nordică.

Punctele cele mai nordice din țara noastră în care este cîtată de Bieltz sunt: Gherla-Someș, Cluj și Alba Iulia.

D.r. N. Săvulescu ne-a adus în 1955 mai multe exemplare de *M. emarginatus* pe care le-a capturat în peștera nr. 2 din Canaraua Fetii (8), com. Băneasa, reg. Dobrogea. Ulterior, noi am găsit în aceeași peșteră, în iulie 1958, o colonie formată din cel puțin 300 ♀♀. Puii aveau la această dată corpul golaș. În mai multe locuri pe plafonul peșterii, aceștia erau părăsiți de mame, stînd singuri agătați pe perete.

Resturi scheletice würtmiene au fost găsite în săpăturile paleontologice din peștera „La Adam” (Gura Dobrogei). Ca și pentru Polonia, *Myotis emarginatus* poate fi considerat și pentru țara noastră o specie rară.

Răspîndirea în R.P.R. (fig. 7)

1. Peștera „La Adam” (com. Tîrgușor, raionul Medgidia, reg. Dobrogea, loc. nr. 11, resturi fosile, 1957).
2. Peștera Canaraua Fetii (8), peștera nr. 2 (com. Băneasa, raionul Adânciști, reg. Dobrogea, loc. nr. 17, colonie cu pui; resturi scheletice iul. 1955 și iul. 1958).
3. Peștera Ungurului de la Pecenișca (Băile Herculane, raionul Orșova, reg. Banat, loc. nr. 61, citat de Méhely, 1900). 1899 jîu. leg. Mehely
4. Localitatea Alba Iulia (raionul Alba, reg. Hunedoara, loc. nr. 99, citat de Bieltz, 1888). 1888 leg. Bieltz
5. Localitatea Cluj (reg. Cluj, loc. nr. 168, citat de Bieltz, 1888). 1888 leg. Bieltz
6. Localitatea Gherla-Someș (raionul Gherla, reg. Cluj, loc. nr. 169, citat de Bieltz, 1888). 1888 leg. Bieltz
7. Nerez Magyar b - Szekelyos (Biharm) 1996.X.26 leg. Barti

Myotis nattereri Kuhl 1818

Nocinița Natterera
Natterer's Bat
Le Vespertilion de Natterer
Frasenfledermaus

Aria de răspîndire: Anglia, Franța, Olanda, Danemarca, Germania, Elveția, Spania, Italia, Suedia, Norvegia, R.S. Cehoslovacă, R.P. Ungară, R.P. Română, R.P. Polonă, Crimeea, Caucaz, sud-vestul Ucrainei, Munții Sayansk, sudul Iacutiei, la est de Vladivostok, China, Coreea și Japonia.

Kowalski îl găsește puțin numeros în R.P. Polonă deși spune că în pivnițele Varșoviei, A. Watechi a găsit, cu zeci de ani în urmă colonii numeroase. De asemenea G. Topal a întîlnit colonii în peșterile Ordaglyuk și Abaligeti.

În Elveția această specie nu a fost găsită decât în nord și est (Aelen V.).

Băeauconu a găsit în timpul iernii 14 indivizi de *Myotis nattereri* în pivnițele castelului „Des ducs de Nantes”, care nu era decât un adăpost trecător.

În harta de răspândire dată de Van den Brink pentru această specie, se vede că ea lipsește din R.S.F. Iugoslavia, Peninsula Balcanică și sudul R.P. Române, inclusiv Dobrogea.

Citat de Paszlawszky în Transilvania, noi l-am găsit în Dobrogea, în peștera nr. 1 din munțele Consul, com. Filimon Sîrbu (1 ♀ 26 nov. 1957).

Resturi scheletice actuale și subfosile am mai găsit în peștera nr. 35 din cheile Vîrghișului și Gura Dobrogei, iar ca resturi fosile würmiene în săpătura paleontologică din peștera „La Adam”.

Pînă acum în țara noastră nu a fost găsit decît foarte rar și niciodată în colonii.

Raspindirea in R.P.R. (fig. 7)

- Peștera nr. 1 din Muntele Consul (com. Filimon Sîrbu, raionul Medgidia, reg. Dobrogea, loc. nr. 8, 1, ♀, 26 nov. 1957).
 - Peștera Lilecilor de la Gura Dobrogei (raionul Medgidia, reg. Dobrogea, loc. nr. 10, resturi subfosile, 1956).
 - Peștera „La Adam” (com. Tîrgușor, raionul Medgidia, reg. Dobrogea, loc. nr. 11, resturi fosile, 1957).
 - Peștera nr. 35 din cheile Virghișului (com. Merești, raionul Odorhei, reg. Mureș-Autonomă Maghiară, loc. nr. 150, resturi subfosile, 9 sept. 1958).
 - Localitatea Bistrița (reg. Cluj, loc. nr. 160, citat de Paszlawszky, 1918).
 - Localitatea Mesteacăn-Someș (raionul Dej, reg. Cluj, loc. nr. 175, citat de Paszlawszky, 1918). leg Daday T. Kasugaren n. 1887 (Mihail 1900)
 - Piatra b, Körös-patak (Háromszék) 1994.X.20 5 pelding leg zdb Bauti Timon 1998.11.6 1 pi Bödölkőben 15.11.1998. 1 Myotis mystacinus Kuhl 1919 97.11.1998 97.11.1998 1 pi Leisler

Usataia nocinită

Whiskered Bat

Vespertilio à moustaches

Bartfledermaus

Myotis mystacinus Kuhl 1919

Leisler

Aria de răspîndire a acestei specii este extrem de vastă: din Anglia, nordul Peninsulei Iberice și sudul Norvegiei și Suediei pînă în Kamciatka și Sahalin. Limita nordică a acestui areal din Europa pînă în Siberia atinge paralele 62° – 63° , iar în extremul orient coboară pînă la 60° . Limita sudică, după datele lui Kusia kin (1950), trece prin

Elveția, prin partea de nord a țării noastre, Afganistan și Himalaia. În harta dată de Van den Brink (1956) limita sudică europeană ajunge în Sicilia, cuprindând și întreaga Peninsula Balcanică.

Mica colonie de hibernație, găsită de noi în peștera de la Gura Dobrogei, arată că limita arealului său nu se oprește în nord, ci chiar se extinde pînă la extremitatea sudică a țării.

În ceea ce privește poziția taxonomică a indivizilor găsiți la noi, ei se integrează în subspecia *Myotis mystacinus mystacinus*. Nu am găsit pînă acum subspecia „brandtii”, al cărei areal se întinde după Kusakin, pînă în Irlanda.

La noi în țară a fost citat pînă în 1931 în 5 localități de către Méhely (1900), Paszlawszky (1918) și R. Călinescu (1931). Noi l-am identificat în 2 peșteri atât în colonie cît și ca indivizi izolați în timpul somnului de iarnă. În 3 peșteri s-au găsit resturi scheletice subfosile și fosile aparținind epocii würmiene.

În nici un caz nu putem afirma că este o specie des întîlnită și nici nu a fost găsită în număr mare.

Pînă acum sunt descrise 17 subspecii, însă Kusakin este de părere că trebuie revăzut întreg materialul, deoarece se observă treceri continui între caracterele diferitelor subspecii.

Răspîndirea în R.P.R. (fig. 7)

1. Peștera *Liliecilor* de la Gura Dobrogei (raionul Medgidia, reg. Dobrogea, loc. nr. 10, colonie, 20 ian. 1956).
2. Peștera „*La Adam*” (com. Tîrgușor, raionul Medgidia, reg. Dobrogea, loc. nr. 11, resturi fosile, 1956—1958).
3. Peștera de la *Limantu* (raionul Negru Vodă, reg. Dobrogea, loc. nr. 15, 1 ♀, 2 dec. 1958).
4. Peștera *Plaviševița* (raionul Orșova, reg. Banat, loc. nr. 65, citat de Paszlawszky, 1918). ^{T. 1891 jîl. leg. Brachmann Emil (Méhely 1900)}
5. Localitatea *Bazias* (raionul Moldova Nouă, reg. Banat, loc. nr. 70, ^{T. 1898 jîl. / 1899 jîl. leg. Brachmann Emil (Méhely 1900)} citat de Paszlawszky, 1918 și R. Călinescu, 1931). ^{T. 1898 jîl. leg. Brachmann Emil (Méhely 1900)}
6. Localitatea *Berzasca* (raionul Lipova, reg. Banat, loc. nr. 71, citat de Paszlawszky, 1918). ^{T. 1898 jîl. leg. Brachmann Emil (Méhely 1900)}
7. Localitatea *Oravita* (reg. Banat, loc. nr. 74, citat de Paszlawszky, 1918). ^{T. 1898 jîl. leg. Brachmann Emil (Méhely 1900)}
8. Localitatea *Bîrzava* (raionul Lipova, reg. Banat, loc. nr. 80, citat de R. Călinescu, 1931).
9. Peștera *Tecuri* (com. Baru-Mare, raionul Hațeg, reg. Hunedoara, loc. nr. 102, resturi subfosile, 24 iul. 1956).
10. Peștera de la *Alunii Negri* (com. Cîmpul lui Neag, raionul Petroșeni, reg. Hunedoara, loc. nr. 112, resturi subfosile, 28 aug. 1956).
11. Localitatea *Sieu* (raionul Bistrița, reg. Cluj, loc. nr. 162, citat de Méhely, 1900). ^{T. 1898 jîl. (1954) - Mai recent (M. Năstase) fără etichetă particulară}
12. Peștera *Ghețarul de la Scărișoara* (raionul Lunca Vașcăului, reg. Crișana, loc. nr. 183, resturi subfosile, leg. M. Pintea, 1957).
13. *Ficinba - Rău - Topci* (1956)

Myotis ikonnikovi Ognev 1911

Nocinija ikonnikova

Aria de răspândire a acestei specii se întinde din R.P. Bulgaria și R.P. România prin regiunea transcarpatică a Ucrainei pînă în Sahalin. Datele asupra răspîndirii în interiorul arealului arată însă o mare discontinuitate. Kusakin discută problema asemănării, din multe puncte de vedere, a celor două specii mici de *Myotis*, *Myotis mystacinus* și *M. ikonnikovi* (asemănări observate pe materialul obținut din populațiile din Asia Centrală). Toate exemplarele masculine din aceste populații au pe lîngă alte caractere comune și o structură identică a penisului. Același autor sovietic arată însă că *M. mystacinus* din partea de apus a arealului său își prezicează caracterele diferențiale față de *M. ikonnikovi*. Această amestecă de caractere diferențiale slab pregnante la forme central asiatiche și separarea și precizarea caracterelor specifice la formele din partea occidentală a arealului este un exemplu sugestiv de diferențiere în timp și spațiu a unităților taxonomice.

Arborele filogenetic stabilit de Kusakin pentru speciile genului *Myotis* ne arată strînsa înrudire dintre *Myotis mystacinus* și *M. ikonnikovi*.

În anul 1949 I. V. Abelentzev capturează un exemplar de *M. ikonnikovi* în Ucraina, iar P. Beron (1961) menționează această specie pentru R.P. Bulgaria.

Singurul exemplar ♂ pe care il avem a fost prins la Sinaia (1950 – în timpul zborului de seară – aşa că nu-i cunoaștem adăpostul).

Studiind comparativ exemplarele de *M. mystacinus* și *M. ikonnikovi* am avut posibilitatea să stabilim deosebirile dintre aceste două specii. Prezența epiblemei, care lipsește la *M. mystacinus*, talia mai mică, dimensiunile scheletului, forma pliurilor palatine ca și diferența constatătă în structura penisului ne-au permis identificarea acestei specii de *Myotis* – cea mai mică a genului.

În această comparație nu ne-am bazat pe culoarea blănii care știm că la *M. mystacinus* variază destul de mult de la o populație la alta. Totuși menționăm că blana exemplarului de *M. ikonnikovi* era neagră pe spinare și cenușiu închis pe partea ventrală.

Regretăm că neavind decit un ♂ nu am putut păstra decit scheletul, aripile intregi și picioarele cu epiblema.

Găsirea lui *M. ikonnikovi* în cele trei țări : Ucraina, R.P. România și R.P. Bulgaria pune întrebarea dacă o revizuire a materialului de *M. mystacinus* din țările europene nu ar putea aduce o clarificare asupra întinderii reale a arealului occidental al lui *M. ikonnikovi* considerat pînă nu de mult ca restrîns numai în Asia.

Răspîndirea în R.P.R. (fig. 7)

1. Localitatea Sinaia (raionul Cîmpina, reg. Ploiești, loc. nr. 30, un individ, 15 aug. 1950).

Vespertilio murinus Linné 1758
Vespertilio discolor Kuhl 1819

(fig. 9)

Dvuhvetnii cojan
Parti-coloured Bat
La Serotine bicolore
Zweifarbige Fledermaus

Aria de răspândire a lui *Vespertilio murinus* se întinde din Anglia spre est pînă la Oceanul Pacific. La nord atinge latitudinea de 60°, iar în sudul Europei ajunge pînă în țările mediteranene.

[Fig. 9. – *Vespertilio murinus* ♀, individ capturat în podul Bibliotecii Centrale din Bucureşti, mai 1957.]

Frecvența acestei specii este mare în Asia și estul Europei și descrește treptat în vestul arealului. După K u s i a k i n foarul de dispersiune a lui *Vespertilio murinus*, ca și a lui *Myotis mystacinus*, ar fi în Extremul Orient de unde au înaintat cu timpul spre vest.

În țara noastră a fost semnalat în 7 localități la care mai adăugăm trei. Este vorba de: individul capturat în podul Bibliotecii Centrale din București (4 mai 1957., și de resturile scheletice adunate din două peșteri din cheile Virghișului.

Răspindirea în R.P.R. (fig. 7)

1. Localitatea Tazlău (raionul Buhuși, reg. Bacău, loc. nr. 6, citat de R. Călinescu, 1931).

- Ley Tóth Péter visszatérítés → Padány
Mihely 1900: a MNM. műlt. kör. idő, les Kocyan A 1883
Mihely 1900: a MNM. műlt. kör. idő, les Kocyan A 1883
Kocyan A 1883
→ II.G.
A Árvai Bánffy
Kocyan A 1883
→ II.G.
Kocyan A 1883
2. Localitatea *București* (reg. București, loc. nr. 25, leg. T. Nalbant, 10 august 1956).
 3. Localitatea *Ciineni* (raionul Rîmnieu Vilcea, reg. Argeș, loc. nr. 35, 2 citat de R. Călinescu, 1931).
 4. Localitatea *Oravița* (reg. Banat, loc. nr. 74, citat de Paszlawszky, 1918). 1884 Ley Tóth Péter visszatérítés → Padány
 5. Localitatea *Brașov* (reg. Brașov, loc. nr. 132, citat de Paszlawszky, 1918). 1884 Ley Tóth Péter visszatérítés → Padány
 6. Peștera *Mare* nr. 14 (Orban Balás) din cheile Vîrghișului (com. Merești, raionul Odorhei, reg. Mureș-Autonomă Maghiară, loc. nr. 141, resturi subfosile, iul. 1957).
 7. Peștera nr. 27 din cheile Vîrghișului (com. Merești, raionul Odorhei, reg. Mureș-Autonomă Maghiară, loc. nr. 147, resturi subfosile, iul. 1957). 1884 Ley Tóth Péter visszatérítés → Padány
 8. Localitatea *Cluj* (reg. Cluj, loc. nr. 168, citat de Paszlawszky, 1918). 1884 Ley Tóth Péter visszatérítés → Padány
 9. Peștera *Cugliș* (com. Zece Hotare, raionul Aleșd, reg. Crișana, loc. nr. 193, leg. M. Șerban, 1957).
 10. Localitatea *Sighet* (reg. Maramureș, loc. nr. 203, citat de Paszlawszky, 1918). 1884 Ley Tóth Péter visszatérítés → Padány

Eptesicus serotinus Schreber 1774

(fig. 10)

Pozdnii cojan
Breitflügelfledermaus
La sérotine

Aria de răspândire: în toată Europa, între țărmul Balticei la nord, nordul Africii la sud și pînă în China răsăriteană la est. În R.P. Polonă Kowalski îl citează în diferite localități, afirmind că trebuie să se găsească în toată țara, însă în peșteri l-a întîlnit foarte rar și numai ca indivizi izolați. În R.P. Ungară este citat în foarte multe locuri. În Germania este una din speciile cele mai comune. În Franță este mai rar spre nord și nicăieri nu este comun. Aellen (1949), în urma cercetărilor făcute, a ajuns la concluzia că *Eptesicus serotinus* este o specie rară pentru Elveția, însă probabil că în trecut era mult mai frecventă, deoarece în săpăturile de la Cotencher și de la Saint Brais s-au găsit resturi scheletice.

La noi în țară a fost semnalat în 13 localități de către Dada (1886), Paszlawszky (1918), R. Călinescu (1931). În iarna anului 1955, P. Aldea-Barbu, asistentă la catedra de Zoologie a vertebratelor de la Universitatea din București, împreună cu St. Boldor și Al. Răsuceanu-Popescu au găsit un individ ♂ de *Eptesicus serotinus* în timpul somnului de iarnă, în peștera Sinesei. Liliacul se găsea la 6 m de intrare, la o temperatură de 4°.

Noi l-am mai găsit în 5 peșteri ca resturi scheletice actuale și subfosile, și ca fosil din perioada würmiană în săpăturile făcute în peștera „La Adam”. Aceste descoperiri de resturi fosile și subfosile în peșteri concordă

cu acelea din Elveția de la Cotencher și Saint Brais. Probabil că toate aceste resturi scheletice aparțin indivizilor care în timpul hibernației s-au adăpostit în peșteri, dacă, bineînțeles, în trecut biologia acestei specii era aceeași ca în zilele noastre.

Fig. 10. — *Eptesicus serotinus* ♀ capturat în Peștera Sinești,
ianuarie 1955.

Altitudinea peșterilor în care s-au găsit la noi resturi scheletice variază între 20 m și 600 m.

Răspândirea în R.P.R. (fig. 7)

Dobson 1878 - Ievulești, Cveag, Apă
Petrenyi Salomon 1876 - Budești, în temporană, nu multă epură
Bică 1888 - Boiucaș, Teke

1. Peștera „La Adam” (com. Tîrgușor, raionul Medgidia, reg. Dobrogea, loc. nr. 11, resturi fosile, 1956—1957).
2. Localitatea Constanța (reg. Dobrogea, loc. nr. 13, citat de R. Călinescu, 1931).
3. Localitatea Cernaroda (raionul Medgidia, reg. Dobrogea, loc. nr. 14, citat de R. Călinescu, 1931).
4. Localitatea Slobozia-Ialomița (raionul Slobozia, reg. București, loc. nr. 20, citat de R. Călinescu, 1931).
5. Localitatea Buștenari (raionul Cimpina, reg. Ploiești, loc. nr. 29, citat de R. Călinescu, 1931).
6. Localitatea Oravița (reg. Banat, loc. nr. 74, citat de Paszlawszky, 1918).
7. Peștera Sînesei (com. Căprioara, raionul Lipova, reg. Banat, loc. nr. 81, leg. P. Barbu, 20 ian. 1955).
8. Localitatea Teiuș (raionul Alba, reg. Hunedoara, loc. nr. 100, citat de Daday, 1886).
9. Peștera de la Alunii Negri (com. Cîmpul lui Neag, raionul Petroșeni, reg. Hunedoara, loc. nr. 112, resturi subfosile, 23 aug. 1955; 28 aug. 1956).
10. Localitatea Sibiu (reg. Brașov, loc. nr. 114, citat de Paszlawszky, 1918). I. Bică 1888
11. Localitatea Brașov (reg. Brașov, loc. nr. 132, citat de Paszlawszky, 1918). I. Bică 1888
12. Peștera nr. 4 din cheile Virghișului (com. Merești, raionul Odorhei, reg. Mureș-Autonomă Maghiară, loc. nr. 137, resturi subfosile, iul. 1957).
13. Peștera nr. 10 din cheile Virghișului (com. Merești, raionul Odorhei, reg. Mureș-Autonomă Maghiară, loc. nr. 140, resturi subfosile, sept. 1958).
14. Peștera nr. 35 din cheile Virghișului (com. Merești, raionul Odorhei, reg. Mureș-Autonomă Maghiară, loc. nr. 150, resturi subfosile, 9 sept. 1958).
15. Peștera nr. 52 din cheile Virghișului (com. Merești, raionul Odorhei, reg. Mureș-Autonomă Maghiară, loc. nr. 156, resturi subfosile, 8 sept. 1958).
16. Localitatea Teaca (raionul Bistrița, reg. Cluj, loc. nr. 161, citat de R. Călinescu, 1931). I. Bică 1888
17. Localitatea Sieu (raionul Bistrița, reg. Cluj, loc. nr. 162, citat de Méhely, 1900). T. Bică 1888
18. Localitatea Zalău (raionul Zalău, reg. Cluj, loc. nr. 177, citat de Paszlawszky, 1918). I. Bică 1888 : MNM leg. Mencu Gabor 1899 dec 31 - armbadban
19. Localitatea Șimleul Silvaniei (raionul Șimleu, reg. Crișana, loc. nr. 202, citat de Paszlawszky, 1918). I. Daday 1885 (Sihlăușoani)
20. Localitatea Suciul de jos (raionul Lăpuș, reg. Maramureș, loc. nr. 205, citat de Paszlawszky, 1918). I. Daday 1885 (Alisugă)

Eptesicus sodalis Barret-Hamilton 1910

Specie creată prin determinarea materialului găsit la noi (Buștenari-Prahova, 1910).

Aria de răspîndire : Elveția, R. P. Română. Elle r m a n ii dă aria de răspîndire cuprinzind Turkestanul, Irakul și pînă în sudul Mongoliei.

În Europa este vorba de *Eptesicus sodalis sodalis*, pe cînd în Uniunea Sovietică există o altă subspecie *Eptesicus sodalis ognevi* Bobrinski (1918).

Cu toate că a fost găsit pentru prima dată la noi în țară, de W. D a d s o n, nimeni după el, și nici noi, nu l-am întîlnit.

Răspîndirea în R.P.R. (fig. 7)

1. Localitatea Buștenari (raionul Cîmpina, reg. Ploiești, loc. nr. 29, citat de Barret-Hamilton, 1910).

Eptesicus nilssonii Keiserling & Blasius 1839

Severnii cojanoc

Northern Bat

Le Sérotin de Nilsson

Nordfledermaus

Aria de răspîndire : Norvegia, Suedia, Franța, Germania, Elveția, Danemarca, R.S. Cehoslovacă, R.P. Polonă, R.P. Română nordul Italiei. În U.R.S.S., din nordul peninsulei Kola, spre est avînd limita nordică cercul polar pînă la Oceanul Pacific. În Siberia, limita nordică coboară pînă la 60° . Limita sudică, în timpul verii, trece pe la Moscova și Gorki, numai în timpul toamnei coboară în regiunea de mijloc a Volgăi, Smolensk și Carpații răsăriteni (K u s i a k i n). Același autor afirmă că în timpul verii nu se întîlnește în Europa decît în Scandinavia, iar iarna coboară spre sud, adăpostindu-se în peșterile din Elveția.

În nota sa din 1957, Benedetto Lanza anunță determinarea exemplarului găsit la Spolato în sept. 1872, ca fiind *Eptesicus nilssonii*. Aceasta a fost greșit determinat în Muzeul de Istorie naturală din Franța ca *Vespertilio discolor*, și este vorba de exemplarul pe care Dal Piaz (1926) l-a citat drept *Vespertilio murinus*.

În urma acestei determinări se poate fixa, o dată cu prima semnalare a lui *Eptesicus nilssonii* în R.S.F. Iugoslavia, și punctul cel mai sudic al repartiției sale europene.

La noi în țară a fost semnalat de două ori în Banat, de Méhefy în 1900 și de Paszlawsky în 1918. Noi nu l-am găsit încă.

L'Espresso

Răspindirea în R.P.R. (fig. 7)

1. Localitatea Baziaș (raionul Moldova Nouă, reg. Banat, loc. nr. 70, citat de Méhely, 1900). leg. Méhely, 1893 în 15 - 19 pînă la evoluție, stabilirea sădăcăban
 2. Localitatea Oravița (reg. Banat, loc. nr. 74, citat de Paszlawszky, 1918). I. Méhely 1900 : leg. Kocyan Antal 2 pl 1883 → Feleicălu Oravice
 [3 Zuberec (Arva moșene) leg. Kocyan Antal 1883]

Pipistrellus pipistrellus (Schreber 1774)

Vespertilio pipistrellus (Schreber 1775)

Netopír-carlie

Pipistrelle, Common Bat

La pipistrelle

Zwergfledermaus

Aria de răspândire: Africa, Europa și Asia. În Asia limita estică ajunge în China, Coreea și Japonia. S-a găsit în Asia Mică, Persia și Kașmir. În limita de nord atinge latitudinea de 57°.

După sistematica chiropterelor, alcătuită de K u s i a k i n , genurile *Pipistrellus* și *Eptesicus* sănt înglobate într-un singur gen: *Vesperilio*. Această poziție este luată pe baza studiilor comparative asupra morfologiei și osteologiei a 11 specii ale genului și credem că e justă.

„Acest gen constituie o grupă mare și foarte heterogenă. nsușirile reprezentanților, luate în parte, se impletează atât de strâns unele cu altele, încât este imposibil să se împartă grupa în genuri independente, aşa cum au făcut unii autori” (K u s i a k i n).

Cu toate că de cele mai multe ori *Pipistrellus pipistrellus* se adăpostește în timpul verii în scorburile copacilor, totuși se adună în colonii destul de numeroase și în poduri, grajduri, case părăsite, clopotnițe de biserici etc.

Plasarea sa în categoria „Baumfleidermaus” nu este justă dacă ne referim la faptul că se adăpostesc și în scorbură. Unii cercetaitori au afirmat că nu se întâlnește niciodată în peșteri (J e a n n e l 1926).

La noi în țară a fost semnalat, pînă în 1925, în 15 localități de F a s z - l a w s z k y (1918), în 5 localități de R. C ă l i n e s c u (1931) și în peșteră de la Meziad de E. R a c o v i t ă (1922).

În urma cercetărilor noastre am mai găsit această specie în 4 localități. Două din adăposturi au o importanță mai deosebită.

1. În podul mănăstirii Cernica, unde de doi ani urmăream o colonie destul de numeroasă de *Myotis oxygnathus*, am găsit la 31 mai 1957 o colonie constituită din cîteva sute de indivizi ♀♂ de *Pipistrellus pipistrellus*. Colonia era situată sub streașina ce comunica cu podul. Majoritatea femelelor erau însărcinate, avind în uter cîte 2 embrioni de aproximativ 8 mm. Temperatura luată în dreptul coloniei era de 28° la ora 12.

În Peștera Lilieciilor de la mănăstirea Bistrița, am putut observa colonii de hibernație ale acestei specii (1952—1953). În mai multe crăpături din pereții peșterii se adăposteau cîteva zeci de indivizi de *P. pipistrellus*, care stăteau îngheșuiți unul lîngă altul și cu boturile în afară. În unele fisuri indivizii erau chiar la marginea crăpăturii, încît puteau fi observați cu ușurință, în altele însă erau retrăși în profunzime, așa că numai cu greutate puteau fi zăriți. În timp ce coloniile de mii de miniopteri și de *Rhinolophus ferum-equinum* erau complet adormite, în liniștea profundă din peșteră se auzea din cind în cind un țiriuț discret, care venea din pereți. Numai conducindu-ne după acest zgromot, am putut descoperi coloniile de *P. pipistrellus* care se trezeau cu multă ușurință. Temperatura cea mai favorabilă pentru somnul lor de iarnă, constatătă în această peșteră, era de 6°.

Cîțiva ani la rînd, vizitînd iarna peșteră de la Bistrița, am constatat venirea coloniilor de *Pipistrellus pipistrellus* și adăpostirea lor în aceleași crăpături. O singură dată am găsit un individ vîrît în mijlocul coloniei de miniopteri.

2. O dată interesantă asupra acestei specii o avem de la S. t. N. e. g. r. e. a., care ne-a adus un individ ♀ găsit pe gabia pescadorului „Marea Neagră” la 23 sept. 1955. Pescadorul se afla în stația 290 (l. 44°20'—48°45'), la 26 mile de târm, la est de capul Midia. Probabil că acest individ se adăpostise pe vas înainte de plecarea acestuia.

După cît se știe, în afară de cazul individului ♀ inelat în Ucraina și găsit în Bulgaria, la 1 100 km, nu se cunosc deplasări mari ale acestei specii¹.

Răspîndirea în R.P.R. (fig. 7) ^b Donatord & Brown → Brit. Mus (Dobson)
1 Erdeljgi pl.
—Doblinger 1846 Erdelj; Szilvási, Heves

1. Localitatea Dorohoi (reg. Suceava, loc. nr. 1, citat de R. Călinescu, 1931).
2. Localitatea Cheile Bicazului Lacul Roșu (r. Piatra Neamț, reg. Bacău, loc. nr. 5, indivizi izolați, 1 mai 1954).
2. Localitatea Constanța (reg. Dobrogea, loc. nr. 13, citat de R. Călinescu, 1931).
3. Localitatea Cernavoda (raionul Medgidia, reg. Dobrogea, loc. nr. 14, citat de R. Călinescu, 1931).
5. Localitatea Cernica (raionul Brănești, reg. București, loc. nr. 24, colonie în clopotnița mănăstirii, 31 mai 1957).
6. Localitatea București (reg. București, loc. nr. 25, în scorbură de copac, iul. 1955).
7. Peștera Lilieciilor (Sf. Grigore Decapolit) de la mănăstirea Bistrița (com. Costești, raionul Horezu, reg. Argeș, loc. nr. 36, colonie, 7 dec. 1951; 4 nov. 1952; 7 mart. 1952; 27 ian. 1953).

¹ Descoperirea unei colonii de hibernație din Peștera Șura Mare (1962) aruncă o lumină nouă asupra ecologiei lui *Pipistrellus pipistrellus*.

8. Localitatea *Oravița* (reg. Banat, loc. nr. 74, citat de Paszlawszky, 4
1918). $\text{I}_\text{Bielitz} 1900$: leg. Kocyan Antal (UNM)
9. Localitatea *Buziaș* (raionul Lugos, reg. Banat, loc. nr. 85, citat de 5
Paszlawszky, 1918).
10. Localitatea *Alba Iulia* (raionul Alba, reg. Hunedoara, loc. nr. 99, 6
citat de Paszlawszky, 1918). $\text{I}_\text{Daday} 1885$ (EME)
11. Localitatea *Sibiu* (reg. Brașov, loc. nr. 114, citat de Paszlawszky, 7
1918). $\text{I}_\text{Daday} 1885$ det. Melchior (EME)
12. Localitatea *Gășterița Sibiului* (raionul Sibiu, reg. Brașov, loc. nr. 115, 8
citat de Paszlawszky, 1918).
13. Localitatea *Rupea* (raionul Rupea, reg. Brașov, loc. nr. 122, citat de 9
Paszlawszky, 1918). $\text{I}_\text{Bielitz} 1889$
14. Localitatea *Turceni* (orașul Săcele, raionul Codlea, reg. Brașov, loc. 10
nr. 129, citat de Paszlawszky, 1918). $\text{I}_\text{Bielitz} 1889$
15. Localitatea *Brașov* (reg. Brașov, loc. nr. 132, citat de Paszlawszky, 11
1918). $\text{I}_\text{Bielitz} 1888$
16. Localitatea *Bistrița*, *Năsăud* (raionul Năsăud, reg. Cluj, loc. nr. 163, 12
citat de Paszlawszky, 1918).
17. Localitatea *Lăpușul Romînesc* (raionul Năsăud, reg. Cluj, loc. nr. 13
164, citat de Paszlawszky, 1918). $\text{I}_\text{Daday} 1885$ (det. Melchior) (EME)
18. Localitatea *Cluj* (reg. Cluj, loc. nr. 168, citat de Paszlawszky, 1918). $\text{I}_\text{Daday} 1885$ (14)
19. Localitatea *Simișna* (raionul Dej, reg. Cluj, loc. nr. 172, citat de 15
R. Călinescu, 1931). $\text{I}_\text{Daday} 1885$ (UNM) det. Melchior
20. Localitatea *Dej* (reg. Cluj, loc. nr. 173, citat de Paszlawszky, 1918). $\text{I}_\text{Daday} 1885$ (16)
21. Localitatea *Buzău* (raionul Dej, reg. Cluj, loc. nr. 174, citat de R. Căli- 17
nescu, 1931).
22. Localitatea *Zalău* (raionul Zalău, reg. Cluj, loc. nr. 177, citat de 18
Paszlawszky, 1918). $\text{I}_\text{Daday} 1885$ (EME)
23. Peștera *Meziad* (raionul Beius, reg. Crișana, loc. nr. 192, indivizi
izolați, 20 mai 1953).
24. Localitatea *Lăpuș* (raionul Lăpuș, reg. Maramureș, loc. nr. 204, citat 19
de Paszlawszky, 1918).
25. Peșt. *Suceava Mare* (Ohaba - jnd. Hunedoara) $\text{I}_\text{Bielitz} 1889$ (UNM) det. Melchior
în băi 10000-15000 coloniic
- Pipistrellus nathusii** (Keyserling & Blasius 1839)
Vespertilio nathusii Keys. & Blas.

(fig. 11)

Netopîr natuziusa
Nathusius'Pipistrelle
La Pipistrelle de Nathusius
Rauhhautfledermaus

Aria de răspîndire : Insulele Britanice, Europa de vest pînă la Urali.
iar spre nord din sudul Suediei pînă la Wjatko (la 57° latitudine nordică).
În sudul Europei este semnalat în Portugalia, Spania, sudul Franței
Italia și Peninsula Balcanică; spre est a fost semnalat în Izrael și Iran.

Bielitz 1888 : Brașov (Turda), Melchior, Sat. Everest
Kolozsvár, D., Tisza, Dicșo-Brăile, Săc. Lovinescu, Sieben
Ungarisch-Siebenbürgen, Sat. Everest

După harta dată de V a n d e n B r i n k, în vestul Europei arealul este fragmentar.

Pipistrellus nathusii este specific pădurilor de foioase și împrejurimile așezărilor omenești. Adăpostul de predilecție este scorbură, însă a fost găsit și în poduri și cotețe de păsări (K o w a l s k i). De multe ori

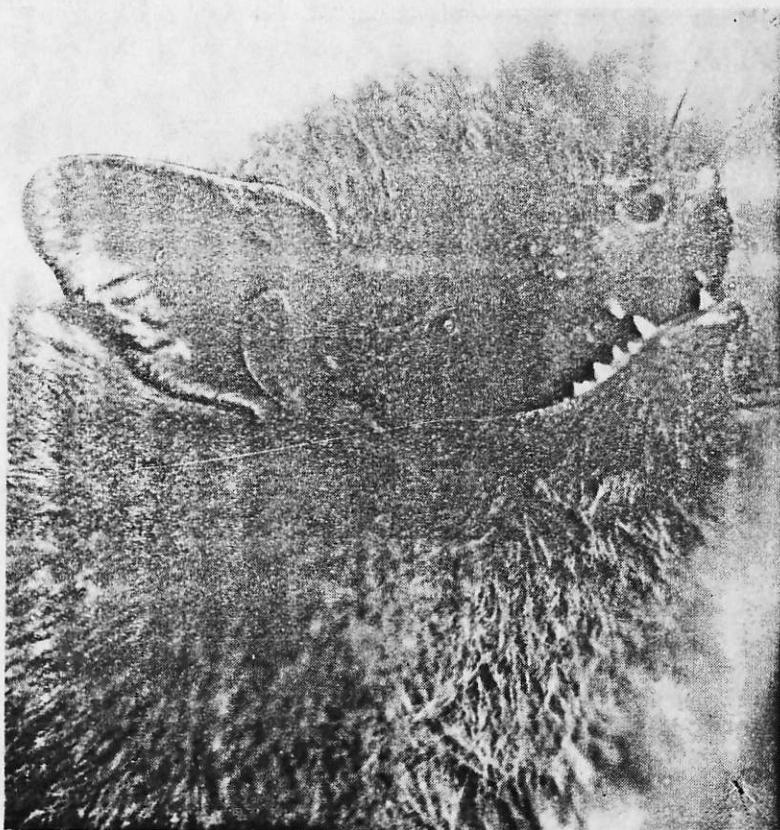

Fig. 11. — *Pipistrellus nathusii* ♀, individ capturat într-o mică diaclază din stîncile din Valea Visterna, iulie 1958.

a fost luat drept *Pipistrellus pipistrellus*, deoarece la prima vedere se asemăna cu acesta și chiar se amesteca în coloniile lui.

Pipistrellus nathusii a fost citat în 5 localități de R. Călineșcu (1931). Aceste semnalări însă pierd din valoare, pentru că nu arată cine le-a făcut, iar dacă sunt personale rămîn fără nici o indicație ecologică.

Noi am găsit o singură dată o colonie mică de *Pipistrellus nathusii* într-o crăpătură a peretului stîneos situat în aval, cu 150 m de peștera „La Adam” (5 sept. 1957). Locul coloniei se găsea la 15 m deasupra talvegului derelei Gura Dobrogei (Visterna).

Descoperirea acestei colonii în timpul dimineții s-a datorat țiriiștilui care se auzea din cînd în cînd venind din perete. Colonia era constituită din 12 indivizi 4 ♂♂ și 8 ♀♀ care stăteau retrași în fundul crăpăturii, de unde au fost scoși cu destulă greutate. Pe o rază de mai mulți km în jur locul este deschis, lipsit de pădure și de locuințe, altitudine 20–25 m deasupra nivelului mării; temperatura aerului 22°.

Răspîndirea în R.P.R. (fig. 7)

1. Peștera „La Adam” (com. Tîrgușor, raionul Medgidia, reg. Dobrogea, loc. nr. 11, colonie de 12 indivizi, 4 sept. 1957).
 2. Localitatea *Oltina* (raionul Adamclisi, reg. Dobrogea, loc. nr. 19, citat de R. Călinescu, 1931).
 3. Localitatea *Ciuinîța* (raionul Slobozia, reg. București, loc. nr. 21, citat de R. Călinescu, 1931).
 4. Localitatea *Brașov* (reg. Brașov, loc. nr. 132, citat de R. Călinescu, 1931). În Bicică 1888 : *În România există o colonie în Munții Coraia - în halele sălinoase bizarre*
 5. Localitatea *Bistrița* (reg. Cluj, loc. nr. 160, citat de Paszlawszky, 1918).
 6. Localitatea *Cluj* (reg. Cluj, loc. nr. 168, citat de R. Călinescu, 1931).
 7. Localitatea *Zalău* (reg. Cluj, loc. nr. 177, citat de R. Călinescu, 1931).
6.4. colataku Darday J. tînes meșterul românesci uromani (1845)
- Pipistrellus sarii Bonaparte 1837 și Pipistrellus Kühli (Kuhl 1819) nu au fost găsite pînă acum în R.P. Română.

Miniopterus schreibersi (Kuhl 1819)

(fig. 12, 13, 14)

Obîknoveniili dlinocril

Schreiber's Bat. Long-winged Bat.

Le Minioptère de Schreibers

Langflügel fledermaus

Aria de răspîndire : din vestul Africii și Portugalia pînă în Japonia și Filipine. La sud pînă în Madagascar și în nord-vestul Australiei. În Europa, limita nordică ar trece prin Jura, Alpi, sudul Germaniei, Slovacia. În Austria (Burgenland), Sochurék 1959 a descoperit o colonie de hibernație de 2 000 de indivizi în peștera „Fledermauskluft” de la St. Margarethen.

J. Geisler l-a citat în Slovacia în mai multe peșteri printre care și peștera Demänovska. Nu s-a găsit în R.P. Polonă, iar în Uniunea Sovietică a fost semnalat în Crimeea, Caucaz, Valea Arax, nord-vestul Kapet Dag-ului (peștera Bahardensk).

În R.P.R. *Miniopterus schreibersi* a fost semnalat în 9 localități de Méhely (1900), Paszlawszky (1918) și R. Călinescu (1931). Pe lîngă vechile semnalări mai adăugăm 40 de peșteri în care a fost găsit de noi.

Din punct de vedere al numărului de indivizi, este specia cea mai bine reprezentată la noi. Din lista răspândirii se poate vedea că, în mai toate peșterile unde se adăpostesc miniopteri, ei formează colonii. Aceste

Fig. 12. — *Miniopterus schreibersi* ♂ — Peștera Lilecilor de la Gura Dobrogei, septembrie 1956.

colonii au fost observate atât în timpul verii, cât și iarna în somnul hibernal. Peștera Lilecilor de la mănăstirea Bistrița reprezintă un adăpost permanent pentru colonia de miniopteri, care este constituită din aproximativ 12 000—14 000 de indivizi. Marcările executate pe 500 de exemplare, ne-au arătat că, cel puțin o parte din colonie, nu părăsește această peșteră pentru a pleca în migrații sezoniere.

La noi în țară miniopteri s-au găsit în peșteri a căror altitudine variază între 40 m (Gura Dobrogei) și 1 000 m (Bran), în locuri împădurite (Bistrița) și în regiuni deschise de stepă (Dobrogea).

Reprezentant al faunei tropicale de chiroptere, miniopterus a pătruns în partea sudică a regiunii paleearctice, unde s-a adaptat la condițiile de

climă temperată, intrînd iarna în somnul hibernal. Afirmația că ar fi singura specie de chiroptere din regiunea palearctică care nu hibernează și pleacă în sud pentru a continua viața activă tot timpul anului și că în acest interval ar naște a doua oară (K u s i a k i n), nu este valabilă pentru regiunea pericarpatică. Este sigur că unele populații ale acestui bun zburător întreprind migrații, însă nu întotdeauna în regiuni inde-

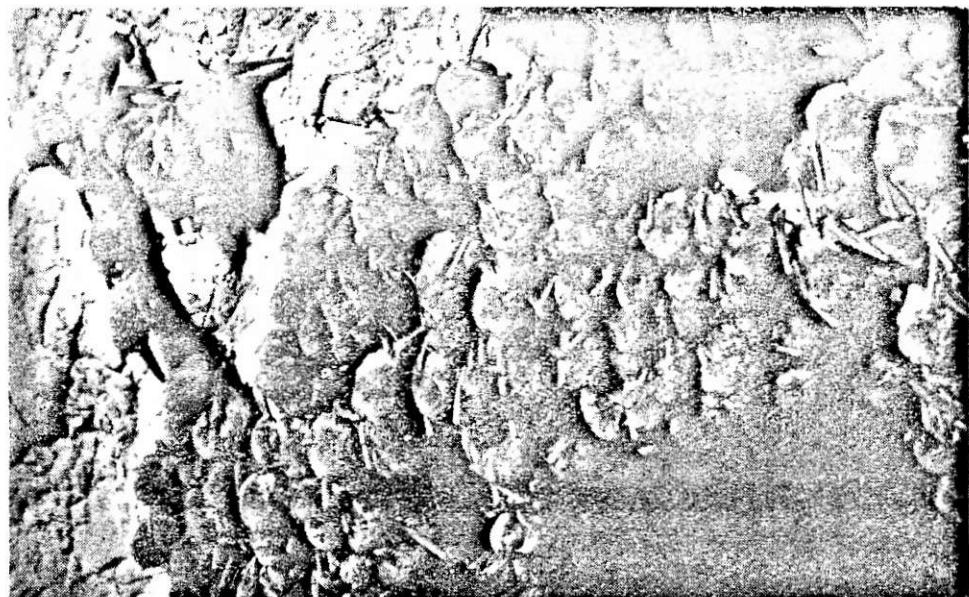

Fig. 13. — *Miniopterus schreibersi*, colonie de hibernație în Peștera Lilieciilor de la mănăstirea Bistrița, ianuarie 1954.

părtate, ci numai în căutarea unui adăpost cu condiții mai favorabile pentru hibernare. Un exemplu caracteristic îl oferă peștera din satul Peștera (Moeciu de Sus) unde coloniile de miniopteri și-au părăsit adăpostul în iernile cînd umezeala era crescută și picături dese cădeau din tavanul unde obișnuit își aveau colonia.

În ceea ce privește componența coloniilor, am observat că în timpul verii, epoca nașterilor și a creșterii puilor, miniopteri se asociază de cele mai multe ori mai ales cu *Myotis myotis*, iar în peștera de la Gura Dobrogei și cu *Rhinolophus méhelyi*. În timpul somnului de iarnă nu am întîlnit asociația *Miniopterus schreibersi* — *Myotis myotis*.

Este interesant de semnalat, pentru țara noastră, pe de o parte numărul destul de mare al populațiilor de miniopteri, iar pe de altă parte densitatea indivizilor din aceste populații. Este cu atît mai demn de remarcat acest fapt, că cît țara noastră se găsește la una din limitele arealului (cea nordică).

Observațiile făcute asupra temperaturii de hibernare ne arată că miniopteri pot hiberna la temperaturi ce variază între 2,5° pînă la 9°C.

Pentru epoca nașterilor, temperatura variază în limite mai mici, între 12° și 16° (începutul lunii iulie).

În timpul hibernației, coloniile de miniopteri se trezesc din cînd în cînd, schimbîndu-și locul în aceeași peșteră. Probabil că aceste deplasări sint în funcție de schimbarea factorilor microclimatului, care determină căutarea unui adăpost mai favorabil pentru continuarea somnului hibernal.

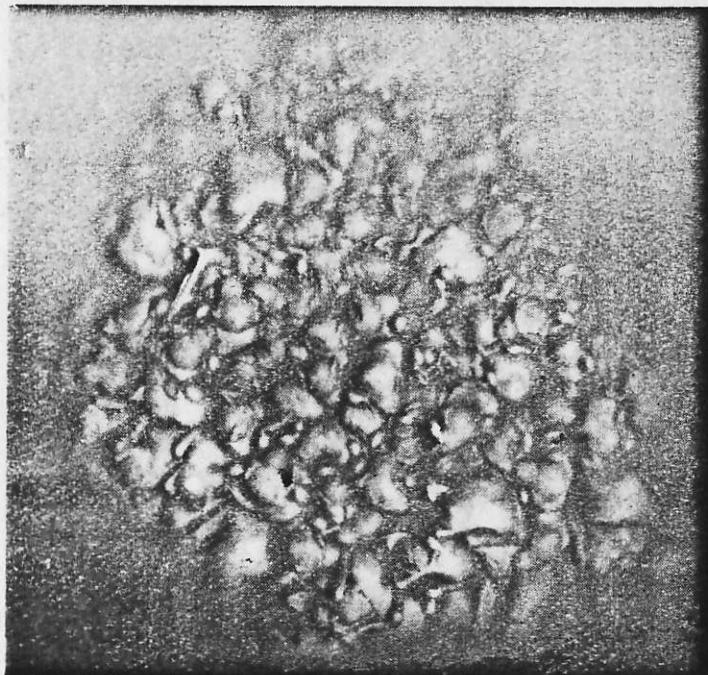

Fig. 14. — *Miniopterus schreibersi*, colonie de nou-născuți în Peștera Liliecilor de la Gura Dobrogei, iulie 1959.

Din săpăturile paleontologice efectuate la Betfia (reg. Crișana) de către cercetătorii maghiari, au fost scoase resturi scheletice de *Miniopterus schreibersi* din depozite cromeriene (Kormos).

În recentele săpături din peștera „La Adam” este semnalat în stratele würmiene.

Răspîndirea în R.P.R. (fig. 7)

1. Peștera *Liliecilor* de la *Gura Dobrogei* (raionul Medgidia, reg. Dobrogea, loc. nr. 10, colonie și resturi subfosile, 22 iunie, 20 iulie, 9 aug., 21 oct. 1955; 20 ian., 5 apr., 9 mai 1956; 12 aprilie, 11 iun., 11 iul. 1957; 13 iunie, 3 oct. 1958).
2. Peștera „*La Adam*” (com. Tîrgușor, raionul Medgidia, reg. Dobrogea, loc. nr. 11, resturi fosile, 1956—1958).

3. Peștera de la *Limanu* (raionul Negru Vodă, reg. Dobrogea, loc. nr. 15, colonie, 4 oct., 2 nov. 1958).
4. Peștera *La Cișmeliță* (sat Șipote, com. Deleni, raionul Negru Vodă, reg. Dobrogea, loc. nr. 18, colonie, 3 iul. 1958).
5. Peștera *Lilieciilor* (Sf. Grigore Decapolit) de la mănăstirea Bistrița (com. Costești, raionul Horezu, reg. Argeș, loc. nr. 36, colonie și resturi subfosile, 7 dec. 1951 ; 7 mart., 8 apr., 8 nov. 1952 ; 27 ian., 20 mai, 15 iunie 1953 ; 15 aprilie 1954).
6. Peștera *Muierei* de la Baia de Fier (raionul Novaci, reg. Oltenia, loc. nr. 39, colonie, 15 iunie 1951 ; 30 iunie 1952 ; 31 iulie 1953 ; 28 mart., 28 aug. 1958).
7. Peștera *Lilieciilor* de la Runcu (raionul Tîrgu Jiu, reg. Oltenia, loc. nr. 40, colonie, sept. 1954).
8. Peștera *Fușteica* (sat Isverna, com. Pocruiua, raionul Baia de Aramă, reg. Oltenia, loc. nr. 42, colonie, 24 aprilie 1952 ; 15 aug., 23 oct. 1953 ; 20 dec. 1955 ; 2 nov. 1956 ; 2 mai 1957 ; 13 dec. 1958).
9. Peștera cu *Războacie* din cheile Sohodolului (raionul Baia de Aramă, loc. nr. 45, colonii mici, 15 mai 1952).
10. Peștera *Tismana* (raionul Baia de Aramă, reg. Oltenia, loc. nr. 48, colonie, 15 mai 1952).
11. Peștera *Lazului* (com. Obîrșia-Cloșani, raionul Baia de Aramă, reg. Oltenia, loc. nr. 51, colonie, 8 sept. 1953).
12. Peștera *Bulba* (Valea Malareea, raionul Baia de Aramă, reg. Oltenia, loc. nr. 57, ind. izolați, 5 sept. 1953).
13. Peștera *Ungurului* de la Pecenișea (raionul Orșova, reg. Banat, loc. nr. 61, ind. izolați, 27 mai 1954).
14. Peștera *Hoților* (Băile Herculane, raionul Orșova, reg. Banat, loc. nr. 62, 22 dec. 1943 ; 27 mai 1954).
15. Localitatea *Băile Herculane* (raionul Orșova, reg. Banat, loc. nr. 63, citat de Paszlawszky, 1918).
16. Localitatea *Plavișevița* (raionul Orșova, reg. Banat, loc. nr. 65, citat de Paszlawszky, 1918). În Mihală 1900: leg. bradu cu Enel 1899 în 12 (MNM)
17. Peștera *Veteranilor* (raionul Orșova, reg. Banat, loc. nr. 66, ind. izolați, 12 iulie 1956). În Schreibers Kavicsa leg. 1809 → det. & Caijivius Natterer 1849
În Kuprovici Ferenc leg. 1834 → det. Petzsch 1849
18. Peștera *Coronini* (raionul Moldova Nouă, reg. Banat, loc. nr. 68, citat de Paszlawszky, 1918).
19. Peștera *Gaura cu muște* (raionul Moldova Nouă, reg. Banat, loc. nr. 69, citat de R. Călinescu, 1931). În Mihală 1900: leg. Pavel Iacob 1898 iul. (MNM)
20. Peștera din *Cheile Gîrlăștei* (com. Carașova, raionul Reșița, reg. Banat, loc. nr. 75, leg. Val. Pușcariu, mai 1955).
21. Peștera *Lilieciilor* de la Carașova (raionul Reșița, reg. Banat, loc. nr. 76, leg. Val. Pușcariu, mai 1955).
22. Peștera *Sînesei* (com. Căprioara, raionul Lipova, reg. Banat, loc. nr. 81, colonie, 18 mai 1952 ; 13 aprilie 1954 ; 23 iulie 1954 ; 20 ian. 1955).
23. Peștera lui *Duțu* (com. Căprioara, raionul Lipova, reg. Banat, loc. nr. 83, colonie, 19 mai 1952 ; 20 ian. 1955 ; 27 ian. 1957).

24. Peștera *Godinești* (com. Zam, raionul Ilia, reg. Hunedoara, loc. nr. 86, colonie, 20 mai 1952; 15 aprilie 1954; 29 ian. 1957, leg. I. Tăbăcaru și D. Dancău).

(*) 25. Localitatea *Derva* (raionul Ilia, reg. Hunedoara, loc. nr. 88, citat de R. Călinescu, 1931). *I Daday 1885*.

26. Localitatea *Dobra* (raionul Ilia, reg. Hunedoara, loc. nr. 89, citat de Paszlawszky, 1918).

27. Peștera *de la Nandru* (raionul Hunedoara, reg. Hunedoara, loc. nr. 90, leg. C. S. Nicolaescu-Plopșor).

28. Peștera *Cofta Sîrbilor* (com. Ardeu, raionul Orăștie, reg. Hunedoara, loc. nr. 94, colonie, 29 mai 1952; 16 iunie 1953).

29. Peștera *Mada* (raionul Orăștie, reg. Hunedoara, loc. nr. 95, colonie, 28 mai 1952). *(M)*

(*) 30. Peștera *de la Glod* (raionul Alba, reg. Hunedoara, loc. nr. 96, citat de Măhély, 1900).

31. Peștera *din Cheile Ampoitei* (raionul Alba, reg. Hunedoara, loc. nr. 97, colonie, 18 aprilie 1954; 25 sept. 1956).

(*) 32. Localitatea *Alba Iulia* (raionul Alba, reg. Hunedoara, loc. nr. 99, citat de R. Călinescu, 1931). *I Daday 1885*

33. Peștera *Gura Cetății* (satul Peștera, com. Sălasul de Sus, raionul Hațeg, reg. Hunedoara, loc. nr. 101, ind. izolați, 22 aug. 1954).

34. Peștera *din Valea Cheii* — Val. Munteanu — (com. Pui, raionul Hațeg, reg. Hunedoara, loc. nr. 106, ind. izolați, 28 aprilie 1954).

(*) 35. Localitatea *Sibiu* (reg. Brașov, loc. nr. 114, citat de Paszlawszky, 1918). *I Daday 1885*

36. Peștera *Poiana Mănăstirii* (com. Comana de Sus, raionul Rupea, reg. Brașov, loc. nr. 119, colonie, 30 mai 1958).

37. Peștera *din satul Peștera* (com. Moeciu de Sus, raionul Codlea, reg. Brașov, loc. nr. 124, colonie și resturi subfosile, 23 aprilie 1952; 30 mai 1952; 18 dec. 1954).

(*) 38. Localitatea *Toplița-Ciucului* (~~raionul Micreurea Ciuc~~, reg. Mureș Autonomă Maghiară, loc. nr. 134, citat de R. Călinescu, 1931).

(*) 39. Peștera *Mare nr. 14* (Orbán Balázs) din cheile Virghișului (com. Meștești, raionul Odorhei, reg. Mureș-Autonomă Maghiară, loc. nr. 141, colonie, 20 ian. 1951; 15 mai 1954; 20 ian. 1957; 23 ian. 1958). *I Béla 1889 I Daday 1885*

(*) 40. Localitatea *Cluj* (reg. Cluj, loc. nr. 168, citat de Paszlawszky, 1918).

(*) 41. Localitatea *Gherla-Someș* (raionul Gherla, reg. Cluj, loc. nr. 169, citat de Paszlawszky, 1918).

(*) 42. Peștera *Igrița* (~~raionul Gherla~~, reg. Cluj, loc. nr. 171, citat de Paszlawszky, 1918). *(M)*

43. Peștera *Moneasa* (raionul Gurahonț, reg. Crișana, loc. nr. 181, ind. izolați, aug. 1950).

44. Peștera *Hoanca din Piatra Corbului* (raionul Gurahonț, reg. Crișana, loc. nr. 182, ind. izolați, aug. 1950).

45. Peștera *Măgura Sighiștelului* (com. Măgura, raionul Lunca Vașcăului, reg. Crișana, loc. nr. 186, ind. izolați, 26 oct., 4 dec. 1949).

46. Peștera de la Fînațe (com. Fînațe, raionul Lunca Vașcăului, reg. Crișana, loc. nr. 188, ind. izolați, leg. C. Pleșa). $\bar{\text{I}} \text{ Petruș} 1854$
47. Peștera de la Ferice (com. Ferice, raionul Luncă Vașcăului, reg. Crișana, loc. nr. 198, ind. izolați, 7 dec. 1949; 30 iulie 1954, leg. C. Rădulescu). $\bar{\text{I}} \text{ Petruș} 1854$
48. Peștera Meziad (raionul Beiuș, reg. Crișana, loc. nr. 192, colonie, 20 mai 1953).
49. Peștera Pișnița (com. Aleșd, raionul Aleșd, reg. Crișana, loc. nr. 194, colonie, 25 aprilie 1953; 18 martie 1955). $\bar{\text{I}} \text{ Petruș} 1854$
50. Peșt. Ațileu $\bar{\text{I}} \text{ Petruș} 1854$; Frivaldszky $\bar{\text{I}} \text{ Petruș} 1865$

Nyctalus lasiopterus Schreber 1780
Nyctalus siculus Palumbo 1868

Gigantscăia vecerniță
 Giant Noctule

Aria de răspândire: în limitele arealului său, care par a se suprapune cele ale lui *Nyctalus leisleri*, este menționat numai în câteva localități, în sudul Franței, în Elveția la Amsteg și Zengg. În Uniunea Sovietică, Kusakin îl semnalează pînă în regiunea Moscovei și a Volgăi și lăudă pînă în Crimeea și Transcaucasia.

Nu a fost găsit decît în scorburi de copaci, uneori în coloniile de *Nyctalus noctula*. Este cel mai mare și cel mai rar liliac din Europa.

În R.P. Română a fost găsit de noi într-o scorbură de tei, în pădurea Comana (20 mai 1953). Individul ♀ se află în compania unei mici colonii de *Nyctalus noctula* (scheletul aparține colecției Institutului de speologie din București).

Dimensiunile pieselor scheletice ale lui *Nyctalus lasiopterus* ♀ de la Comana :

Lung. condilobazală	22 mm
" mandibulei	17 mm
" rîndului superior de dinți	8,9 mm
" rîndului inferior de dinți	9,6 mm
" antebrațului	65 mm

Răspîndirea în R.P.R. (fig. 7)

Localitatea Comana (raionul Vidra, reg. București, loc. nr. 22, 1 ♀, 20 mai 1953).

Nyctalus noctula (Schreber 1774)

(fig. 15)

Rijaia vecerniță
Great Bat
La Noctule
Abendsegler

Aria de răspândire : cuprinde aproape în întregime Europa, din sudul Norvegiei și Scoția pînă la Marea Mediterană și nordul Africii. În Asia ajunge la est de Altai, iar în nord urcă pînă la cercul polar. Această specie, este cea mai larg răspîndită dintre speciile genului *Nyctalus* și, în același timp, cea mai puțin specializată.

Așa după cum se prezintă repartitia actuală a celor 5 specii de *Nyctalus*, putem presupune că forma primitivă a ocupat în trecut un areal care se întindea din Insulele Azore pînă în Japonia. În limitele acestui areal s-au separat mai multe specii, dintre care *Nyctalus noctula* cuprinde

Fig. 15. — *Nyctalus noctula* ♂, luat din clopotnița bisericiei catolice din Rîșnov, ianuarie 1955.

cea mai mare parte. Întreruperea dintre limita de răsărit a arealului lui *Nyctalus noctula* și *N. aviator* nu o putem admite decât ca o lipsă a cercețărilor în acea regiune. Dacă specia actuală nu există, desigur că în depozitele fosilifere mai vechi trebuie să apară și resturi scheletice fie a lui

Nyctalus noctula, fie a unei forme mai primitive, din care s-a separat specia extrem orientală a lui *Nyctalus aviator*. Discontinuitatea arealului nu poate fi reală din punct de vedere istoric.

În Europa arealul lui *Nyctalus noctula* se suprapune cu al lui *Nyctalus leisleri* și al lui *Nyctalus lasiopterus*.

În ceea ce privește focarul de apariție a speciei primitive de *Nyctalus*, se poate ca el să fi fost mediteranean și să fi cîștigat treptat spații noi pînă în Extremul Orient, datorită labilității sale ecologice. *Nyctalus noctula* este forma cea mai apropiată de această tulpină primitivă. *Nyctalus azoreum* și *Nyctalus aviator* fiind speciile extreme ale arealului primitiv iar *Nyctalus leisleri* și *Nyctalus lasiopterus* se întîlnesc în cuprinsul arealului actual al lui *Nyctalus noctula*.

Din punct de vedere ecologic, *Nyctalus noctula* este considerat ca formă adaptată la adăposturi variate : scorburile de copaci, poduri de clădiri, spații de sub streașini, clopotnițe și pivnițe.

Toți cercetătorii sunt de acord că *Nyctalus noctula* nu a fost niciodată întîlnit în peșteri, nici vara, nici în timpul sezonului de iarnă. V. Aellen specifică chiar că „*Nyctalus noctula* n'a pas été trouvée dans les fouilles de Saint-Brais”.

Este una din formele de chiropteră cu răspîndire largă și a fost semnalată pînă în 1931 în 21 de localități.

Cercetările făcute în ultimii ani au mai adăugat date noi asupra răspîndirii acestei specii în R.P. Română. În lîngă observațiile făcute asupra coloniilor sau a indivizilor izolați, găsiți în scorburile sau în diferite adăposturi din clădiri, a mai fost descoperit un adevărat depozit de resturi scheletice, aparținînd acestei specii, în peștera Cioclovina cu Apă (1954). Majoritatea acestor schelete s-au găsit pe suprafața planșeului, pe o platformă cu 10 m deasupra văii cursului subteran. Descoperirea acestor schelete este legată strîns de descoperirea primului tezaur Hallstattian din peșterile noastre. Între mărgele de chihlimbar răspîndite pe podea erau amestecate și aceste resturi. Faptul care ne-a determinat să apreciem timpul de cînd provin în această peșteră a fost găsirea a numeroase piese de tezaur și de schelete înglobate în aceeași crustă calcaroasă. După aprecierea specialiștilor arheologi, tezaurul are o vechime cam de 2 900 de ani. Putem aprecia, cu oarecare aproximație, că și scheletele de *Nyctalus noctula* din peștera Cioclovina cu Apă, provin din același timp.

După această primă descoperire s-au mai găsit schelete de *Nyctalus noctula* încă în 6 peșteri. Pînă acum însă nu am găsit resturi fosile ale acestei specii în săpăturile paleontologice întreprinse la noi în țară. Cercetările sunt încă în curs.

În decembrie 1962 am mai găsit 1 ♂ de *Nyctalus noctula* în peștera Sura Mare.

Răspîndirea în R.P.R. (fig. 7)

Petrușu 1846 - Evuleț

1. Localitatea Iași (reg. Iași, loc. nr. 4, leg. Z. Feider).
2. Localitatea Slobozia-Ialomița (raionul Slobozia, reg. București, loc. nr. 20, citat de R. Călinescu, 1931).

3. Localitatea *Comana* (raionul Vidra, reg. București, loc. nr. 22, ind. izolați, 20 mai 1953).
2. 4. Localitatea *Prundu* (raionul Vidra, reg. București, loc. nr. 23, citat de R. Călinescu, 1931).
5. Localitatea *Cernica* (raionul Brănești, reg. București, loc. nr. 24, ind. izolați, 10 iun. 1954).
6. Localitatea *București* (reg. București, loc. nr. 25, ind. izolați, 2, 24 martie 1954).
3. 7. Localitatea *Găgeni* (raionul Găgeni, reg. Ploiești, loc. nr. 27, citat de R. Călinescu, 1931).
8. Peștera *Liliecilor* (Sf. Grigore Decapolit) de la mănăstirea Bistrița (com. Costești, raionul Horezu, reg. Argeș, loc. nr. 36, resturi subfosile, 1952).
4. 9. Localitatea *Bîrza* (raionul Segarcea, reg. Oltenia, loc. nr. 37, citat de R. Călinescu, 1931).
10. Peștera *Muierei* de la Baia de Fier (raionul Novaci, reg. Oltenia, loc. nr. 39, resturi subfosile, 1954).
5. 11. Localitatea *Plavisevița* (raionul Orșova, reg. Banat, loc. nr. 65, citat de Paszlawszky, 1918). ^{Închel. 1900 : leg. Drachman Emil ca felső devonul bani (MN)}
12. Peștera *Ponicova* (raionul Orșova, reg. Banat, loc. nr. 66, resturi subfosile, leg. St. Negrea, 15 dec. 1956).
6. 2. 13. Localitatea *Oravița* (reg. Banat, loc. nr. 74, citat de Paszlawszky, 1918). ^{Închel. 1900 : leg. Kocyan Antal 1883}
14. Localitatea *Dobra* (raionul Ilia, reg. Hunedoara, loc. nr. 89, citat de Paszlawszky, 1918). ^{Închel. 1856} ~~^{leg. Odășag 1885}~~
7. 15. Localitatea *Alba Iulia* (raionul Alba, reg. Hunedoara, loc. nr. 99, citat de Paszlawszky, 1918). ^{Închel. 1885}
16. Peștera *Cioclovina cu Apă* (com. Boșorod, raionul Hațeg, reg. Hunedoara, loc. nr. 105, resturi subfosile, 28 mai 1953; 11 dec. 1953).
8. 17. Localitatea *Sibiu* (reg. Brașov, loc. nr. 114, citat de Paszlawszky, 1918). ^{Închel. 1856} ^{Închel. 1885}
18. Localitatea *Rișnov* — clopotnița bisericii catolice — (raionul Codlea, reg. Brașov, loc. nr. 127, colonie, 4 nov. 1954).
9. 19. Localitatea *Brașov* (reg. Brașov, loc. nr. 132, citat de Paszlawszky, 1918). ^{Închel. 1883} ~~^{Hunedoara B. Hovhann.}~~
10. Localitatea *Topla* ~~^{ciudat}~~ (raionul Miercurea Ciuc, reg. Mureș-Autonomă Maghiară, loc. nr. 134, citat de Paszlawszky, 1918).
21. Peștera nr. 8 (*calului*) din cheile Virghișului (com. Merești, raionul Odorhei, reg. Mureș-Autonomă Maghiară, loc. nr. 139, resturi subfosile, 1957).
22. Peștera nr. 53 din Cheile Virghișului (com. Merești, raionul Odorhei, reg. Mureș-Autonomă Maghiară, loc. nr. 156, resturi subfosile, 8 sept. 1958).
23. Localitatea *Reghin* (raionul Reghin, reg. Mureș-Autonomă Maghiară, loc. nr. 159, citat de Paszlawszky, 1918). ^{Închel. 1883}
24. Localitatea *Teaca* (raionul Bistrița, reg. Cluj, loc. nr. 161, citat de Paszlawszky, 1918). ^{Închel. 1883}

25. Localitatea *Bistrița, Năsăud* (raionul Năsăud, reg. Cluj, loc. nr. 163, citat de Paszlawszky, 1918). $\Gamma_{\text{Bistrița}} 1888$
26. Localitatea *Aiud* (reg. Cluj, loc. nr. 165, citat de R. Călinescu 1931). $\Gamma_{\text{Aiud}} 1885$
27. Localitatea *Cornești* (com. Mihai Viteazu, raionul Turda, reg. Cluj, loc. nr. 167, citat de R. Călinescu, 1931). $\Gamma_{\text{Cornești}} - \text{Dacieny}$
28. Localitatea *Cluj* (reg. Cluj, loc. nr. 168, citat de Paszlawszky, 1918). $\Gamma_{\text{Cluj}} 1885$
29. Localitatea *Gherla-Someș* (raionul Gherla, reg. Cluj, loc. nr. 169, citat de Paszlawszky, 1918). $\Gamma_{\text{Gherla}} 1885$ MNHM
30. Localitatea *Toplița* (raionul Jibău, reg. Cluj, loc. nr. 176, citat de R. Călinescu, 1931).
31. Localitatea *Zalău* (raionul Zalău, reg. Cluj, loc. nr. 177, citat de Paszlawszky, 1918). $\Gamma_{\text{Zalău}}$
32. Peștera *Ghețarul de la Scărișoara* (raionul Lunca Vașcăului, reg. Crișana, loc. nr. 183, resturi subfosile, leg. M. Pintea).
33. Localitatea *Oradea* (reg. Crișana, loc. nr. 199, citat de Paszlawszky, 1918).

Nyctalus leisleri Kühl 1818

Malaia vecerniță
La Nyctale de Leisler
Kleinabendsegler

Aria de răspândire : Europa, din Irlanda pînă la Volga ; la nord limita este marcată de Marea Baltică și de linia Sobičz-Jaroslav-Kuznieck ; la sud a fost semnalat în Spania, R.P. Ungară, R.P. Română, Crimeea, Caucaz.

În toate țările europene unde este semnalat se vorbește ca de o specie rar întîlnită. Adăposturile de vară cunoscute sănt numai scorburile copacilor iar pentru iarnă scorburile și podurile clădirilor.

La noi în țară este citat în 4 localități de Miller (1912), Paszlawszky (1918) și R. Călinescu (1931). Cercetările noastre nu au dus la găsirea unui adăpost în plus a acestei specii.

Răspîndirea în R.P.R. (fig. 7)

1. Localitatea *Buștenari* (raionul Cîmpina, reg. Ploiești, loc. nr. 29, citat de G. Miller, 1912, leg. W. Dadson).
2. Localitatea *Bîrza* (raionul Segareea, reg. Oltenia, loc. nr. 37, citat de R. Călinescu, 1931).
3. Localitatea *Oravița* (reg. Banat, loc. nr. 74, citat de Paszlawszky, 1918). $\Gamma_{\text{Oravița}} 1900$: leg. Kocian Antal 1883 (M.N.M.)
4. Localitatea *Gherla-Someș* (raionul Gherla, reg. Cluj, loc. nr. 169, citat de R. Călinescu, 1931).
5. Spt Göthard környéke (Stâncile Dobrogei muntoase) leg. Mihailovici Gyula 1894 în. 14 4 ♀pl (M.N.M.)
J. - T. strînd (Suceava)

Plecotus auritus (Linné 1758)

(fig. 16)

Ușan

Long-eared Bat

L'Oreillard

Langohrfledermaus

Aria de răspândire : din Insulele Canare și Portugalia pînă în Kamciatka, Sahalin și Japonia ; din nordul Saharei și sudul Himalaiei pînă în dreptul latitudinii nordice de 62° (K u s i a k i n). După R y b e r g, a fost întlnit chiar dincolo de cercul polar.

Plecotus auritus este o specie exclusiv palearctică, fără să pătrundă în regiunile sudice, și cu arealul cel mai întins, fără discontinuitate. Este considerat de K u s i a k i n printre speciile cu cea mai accentuată plasticitate ecologică dintre chiropterele palearctice, utilizînd tipuri variate de adăposturi. Nu face parte dintre speciile gregare, asociațiile observate fiind constituite numai din cîțiva indivizi. Aceste mici grupări se întlnesc mai ales în timpul nașterilor și sunt alcătuite din femele.

La noi în țară sunt răspîndiți pretutindeni, însă răzleți, aşa că se întlnesc destul de rar. Pînă în 1933 a fost semnalat în 20 de localități.

Noi am găsit două forme de *Plecotus auritus* : forma tip *Plecotus auritus auritus* și o formă deosebită, pe care am capturat-o din cîteva peșteri¹.

Numai o singură dată am găsit o colonie mică de 5 indivizi ♀, într-o scorbură de tei din pădurea Comana (mai 1952). În peșteră nu l-am găsit decît iarna și numai ca indivizi izolați. De cele mai multe ori hibernează în apropierea intrărilor, la temperaturi cuprinse între 2° și 4°C . A fost însă observat și la 300 m distanță de la intrare la o temperatură de 7° (Topolnița, dec. 1958).

K o r m o š îl citează în depozitele cromeriene de la Beflia, împreună cu *Plecotus crassidens* n. sp.

Răspîndirea în R.P.R. (fig. 7)

- ✓ 1. Peștera *Gura Dobrogei* (raionul Medgidia, reg. Dobrogea, loc. nr. 10, indivizi izolați, 20 ian. 1956).
- ✓ 2. Localitatea *Constanța* (reg. Dobrogea, loc. nr. 13, citat de R. Călinescu, 1931).
- ✓ 3. Localitatea *Cernavoda* (raionul Medgidia, reg. Dobrogea, loc. nr. 14, citat de R. Călinescu, 1931).
- ✓ 4. Localitatea *Comana* (raionul Vidra, reg. București, loc. nr. 22, colonie, 20 mai 1953).
- ✓ 5. Localitatea *Cernica* (raionul Brănești, reg. București, loc. nr. 23, individ izolați, 10 iun. 1954).

¹ Recent am stabilit că exemplarele din Peștera Liliecilor de la Gura Dobrogei, din peșterile din Oltenia, reg. Hunedoara și Cheile Virghișului aparțin speciei *Plecotus austriacus* Fischer 1829.

6. Localitatea București (reg. București, loc. nr. 25, ind. izolați, aug. 1954).
7. Peștera Lilieciilor (Sf. Grigore Decapolit) de la mănăstirea Bistrița

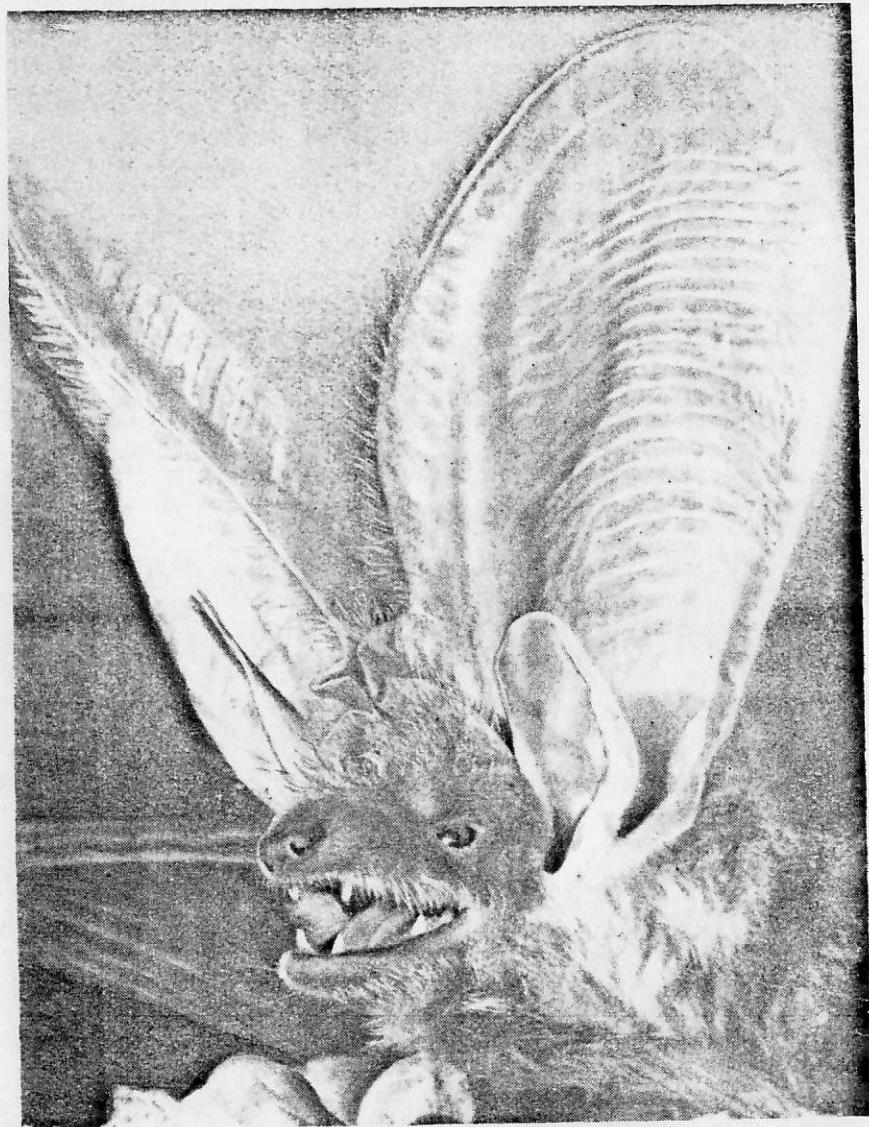

Fig. 16. — *Plecotus auritus* ?, găsit într-o scorbură de tei din pădurea Comana, mai 1953.

(com. Costești, raionul Horezu, reg. Argeș, loc. nr. 36, ind. izolați, 2 aprilie 1953).

8. Peștera Fușteica (sat Isverna, com. Poeruia, raionul Baia de Aramă, reg. Oltenia, loc. nr. 42, ind. izolați, 21 dec. 1955).

Mihail 1960 : a MNM originale sunt menținute

I

-B

Vadu
la N

9. Peștera *Bulba* (Valea Malareca, raionul Baia de Aramă, reg. Oltenia, loc. nr. 57, ind. izolați, 22 dec. 1958, leg. A. Decu).
10. Peștera *Valea Mare* — Topolnița (com. Cireșu, raionul Turnu Severin, reg. Oltenia, loc. nr. 59, ind. izolați, 20 dec. 1958).
11. Peștera *din spatele casei parohiale* (com. Căprioara, raionul Lipova, reg. Banat, loc. nr. 82, ind. izolați, 18 mai 1952).
12. Localitatea *Deva* (raionul Ilia, reg. Hunedoara, loc. nr. 88, citat de Paszlawszky, 1918). *T. leg. Mihály 1895 (MNM)*
13. Localitatea *Alba Iulia* (raionul Alba, reg. Hunedoara, loc. nr. 99, citat de Méhely, 1900). *T. Odorov 1885*
14. Peștera *Cioclovina cu Apă* (com. Boșorod, raionul Hațeg, reg. Hunedoara, loc. nr. 105, ind. izolați, 14 dec. 1953).
15. Peștera *din Valea Cheii* — Val. Munteanu — (com. Pui, raionul Hațeg, reg. Hunedoara, loc. nr. 106, ind. izolați, 23 ian. 1954).
16. Peștera *Plaișorul Livadenilor* — lui Ion — (raionul Hațeg, reg. Hunedoara, loc. nr. 107, ind. izolați, 20 ian. 1954).
17. Peștera *de la Alunii Negri* (com. Cîmpul lui Neag, raionul Petroșeni, reg. Hunedoara, loc. nr. 112, resturi subfosile, 23 aug. 1955 ; 28 aug. 1956).
18. Localitatea *Sibiu* (reg. Brașov, loc. nr. 114, citat de R. Călinescu, 1931).
19. Peștera din *Valea Fundata* (com. Rîșnov, raionul Codlea, reg. Brașov, loc. nr. 126, 1 ♀, 17 dec. 1956).
20. Localitatea *Araci* (raionul Codlea, reg. Brașov, loc. nr. 131, citat de Méhely, 1900). *T. Odorov 1885*
21. Localitatea *Brașov* (reg. Brașov, loc. nr. 132, citat de Paszlawszky, 1918). *T. Odorov 1885 (EME) / T. Mihály 1895 (MNM)*
22. Localitatea *Anioasă* (raionul Sf. Gheorghe, reg. Mureș-Autonomă Maghiară, loc. nr. 133, citat de Méhely, 1900). *T. Odorov 1885 - Egyiptik*
23. Peștera nr. 36 din cheile Virghișului (com. Merești, raionul Odorhei, reg. Mureș-Autonomă Maghiară, loc. nr. 151, 1 ♂, dec. 1957).
24. Localitatea *Bistrița* (reg. Cluj, loc. nr. 160, citat de Paszlawszky, 1918).
25. Localitatea *Sieu* (raionul Bistrița, reg. Cluj, loc. nr. 162, citat de Méhely, 1900). *T. Odorov 1885*
26. Localitatea *Cheile Turzii* (raionul Turda, reg. Cluj, loc. nr. 162, citat de Méhely, 1900).
27. Localitatea *Aiu* (reg. Cluj, loc. nr. 165, citat de Borzsák, 1933).
28. Localitatea *Cluj* (reg. Cluj, loc. nr. 168, citat de Paszlawszky, 1918).
29. Localitatea *Gherla Someș* (raionul Gherla, reg. Cluj, loc. nr. 169, citat de Méhely, 1900).
30. Localitatea *Orman* (raionul Gherla, reg. Cluj, loc. nr. 170, citat de Méhely, 1900).
31. Localitatea *Simișna* (raionul Dej, reg. Cluj, loc. nr. 172, citat de Méhely, 1900).
32. Localitatea *Dej* (reg. Cluj, loc. nr. 173, citat de Méhely, 1900).
33. Localitatea *Mesteacân Someș* (raionul Dej, reg. Cluj, loc. nr. 175, citat de Paszlawszky, 1918).

- ↗ (MNM). Ie, Benkő Šábor 1899 dec.
- (1) 34. Localitatea *Zalău* (reg. Cluj, loc. nr. 177, citat de Méhely, 1900). I Dacian 14 (EME)
- (2) 35. Localitatea *Aghires* (raionul Zalău, reg. Cluj, loc. nr. 178, citat de R. Călinescu, 1931).
- (3) 36. Localitatea *Mănăsturul Romînesc* (raionul Huedin, reg. Cluj, loc. nr. 179, citat de Paszlawszky, 1918). Kohalmavastur - I Dacian 14 (EME)
37. Peștera *Meziad* (raionul Beiuș, reg. Crișana, loc. nr. 192, 20 mai 1953).
- (4) 38. Localitatea *Hodoș* (reg. Crișana, loc. nr. 201, citat de R. Călinescu, 1931). tó I Herman Ottó 1869

Barbastella barbastellus (Schreber 1774)

(fig. 17)

Evopeiscaia şirocouşa

Barbastelle

La Barbastelle

Mopsfledermaus

Aria de răspândire: Anglia, sudul Scandinaviei, Europa Centrală, vestul Ucrainei și vestul Crimeii, Caucaz și Transcaucazia (K u s i a k i n).

La est de Marea Caspică, K u s i a k i n a descoperit altă specie de *Barbastella* (*B. darjelingensis*). Arealul acestei specii cuprinde extremitatea

Fig. 17. — *Barbastella barbastellus* ♀, individ capturat în Peștera din Valea Fundata, ianuarie 1954.

sudică a Uniunii Sovietice pînă în China. Nu se dau indicații ce specie de *Barbastella* a fost semnalată în Japonia, Insulele Malaeze și Australia.

Noi am găsit-o prima oară în Peștera Lilieciilor de la mănăstirea Bistrița, în ianuarie 1953. Studiul acestei specii noi pentru R.P.R. ne-a dat posibilitatea să revizuim sistematica familiei *Vespertilionidae* și să înlocuim subfamilia *Miniopterinae* prin subf. *Barbastellinae* (1953). Din subfamilia *Barbastellinae* fac parte două genuri, *Barbastella* și *Plecotus*.

Iarna, *Barbastella* se adăpostește în peșteri, tunele sau pivnițe, iar vara se întâlnește mai des în scorburile copacilor, în crăpăturile zidurilor și chiar între cercevele fereastrelor.

La noi ca și în celelalte țări *Barbastella barbastellus* este o specie rară. Până acum am găsit-o în 4 peșteri în timpul hibernației. În toate patru cazurile, indivizii se găseau pe galeriile din preajma intrărilor, la temperaturi scăzute — aproximativ 2°.

Așa cum a observat și E s e n t r a u t, *Barbastella* este sensibilă la frig și de aceea apare uneori mai tîrziu în adăpostul de iarnă părăsindu-l la începutul lunii martie. În Peștera Lilieciilor de la mănăstirea Bistrița a apărut abia în ianuarie.

În peștera din Valea Fundata, colonia de hibernație era constituită la 17 dec. 1954 din 7 indivizi, 3 ♂♂ și 4 ♀♀ care stăteau îngheșuiți într-o nișă mică a peretelui, la 3 m înălțime. Temperatura în dreptul coloniei era de 2°. Somnul de hibernație al lilieciilor era destul de profund, aceștia rămînind neclintiți chiar după ce au fost fotografiați de mai multe ori.

Venind trei ierni la rînd în peștera din Valea Fundata, am regăsit pe *Barbastella barbastellus* în același loc, în galeria de intrare, numai că indivizii nu mai erau grupați în colonie, ci stăteau singuratici, cîte unul sau doi, în seobiturile peretilor.

Toate cele 4 peșteri în care s-a găsit *Barbastella* au o umiditate pronunțată, două din ele fiind traversate de cîte o vale subterană. Altitudinea lor este cuprinsă între 600 m și 850 m.

Răspîndirea în R.P.R. (fig. 7)

1. Peștera *Lilieciilor* (Sf. Grigore Decapolit) de la mănăstirea Bistrița (com. Costești, raionul Horezu, reg. Argeș, loc. nr. 36, ind. izolați, 6 aprilie 1953).
2. Peștera *Cioclovina cu Apă* (com. Boșorod, raionul Hațeg, reg. Hunedoara, loc. nr. 105, ind. izolați, 10 dec. 1953).
3. Peștera *de la Alunii Negri* (com. Cîmpul lui Neag, raionul Petroșeni, reg. Hunedoara, loc. nr. 112, resturi subfosile, 23 aug. 1955; 28 aug. 1956).
4. Peștera din Valea *Fundata* (com. Rîșnov, raionul Codlea, reg. Brașov, loc. nr. 126, colonie, 17 dec. 1953).
5. Peștera nr. 16 din cheile Virghișului (com. Merești, raionul Odorhei, reg. Mureș-Autonomă Maghiară, loc. nr. 142, resturi subfosile, 1957).
6. Peștera nr. 20 (Gabor) din cheile Virghișului (com. Merești, raionul Odorhei, reg. Mureș-Autonomă Maghiară, loc. nr. 145, 1 ♀, 12 mart. 1959).
7. Ploti bñ - Nam. Ploti 1990 XII.28. leg. ke se & Bunti 1 p¹
Feler Ploti 1996 I.3 leg. Bunti 1 p¹

Распространение рукокрылых (*Chiroptera*) в Румынской Народной Республике

Резюме

Фауна рукокрылых РНР является смесью северных, южных, центрально-европейских и азиатских форм.

Разнообразие современного рельефа страны и разнообразная палеогеографическая эволюция различных областей создают благоприятные условия для многообразия форм.

Последние лесов, покрывающих равнинные, холмистые или горные области, и прокое распространение известняков с многочисленными пещерами играет очень важную роль в жизни рукокрылых.

Изучение рукокрылых РНР началось в 1950 году. Более ранние данные являются лишь простыми перечнями видов, без приведения экологических данных.

В работе приводятся результаты исследований авторов, касающиеся распределения рукокрылых, в особенности видов, использующих пещеры в качестве убежища, хотя бы во время одного из сезонов.

Исследование пещерных отложений позволило получить как с поверхности, так и из глубины, при помощи буровых работ и раскопок, богатый материал скелетных остатков современных полуископаемых и ископаемых форм.

Комплексное изучение этого материала позволило авторам охватить, правда лишь частично, фаунистический состав рукокрылых РНР в его исторической перспективе.

Вследствие того, что распределение и состав этой фауны тесно связаны с экологическими факторами, авторы сочли нужным указать для каждого вида в отдельности данные относительно условий его существования.

Прилагается список современных видов, обнаруженных в РНР:

Семейство

Rhinolophidae

1. *Rhinolophus ferrum — equinum* Schreber
2. " *hipposideros* Bechstein
3. " *möhelyi* Matschie
4. " *uryale* Blasius
5. " *blasii* Peters

Семейство

Vespertilionidae

6. *Myotis myotis* Borkhausen
7. " *oxygnathus* Monticelli
8. " *bechsteini* Kühl
9. " *dasyconeme* Boie

10. *Myotis daubentonii* Kuhl
11. " *capaccinii* Bonaparte
12. " *nattereri* Kuhl
13. " *emarginatus* Geoffroy
14. " *mystacinus* Kuhl
15. " *ikonnikovi* Ognev
16. *Nyctalus noctula* Schreber
17. " *lasiopterus* Schreber
18. " *leislri* Kuhl
19. *Miniopterus schreibersii* Kuhl
20. *Plecotus auritus* Linnaeus
21. *Barbastella barbastellus* Schreber
22. *Vesperfilio murinus* Linnaeus
23. *Eptesicus serotinus* Schreber
24. " *sodalis* Barrot Hamilton
25. " *nilssoni* Keyserling et Blasius
26. *Pipistrellus pipistrellus* Schreber
27. " *nathusii* Keyserling et Blasius

Фауна рукокрылых, обнаруженная при раскопках п.ейстоцена, произведенных в PHP:

- Myotis myotis* Borkhausen
 " *oxygnathus* Monticelli
 " *nattereri* Kuhl
 " *bechsteini* Kuhl
 " *emarginatus* Geoffroy

- Eptesicus serotinus* Schreber
Miniopterus schreibersii Kuhl
Plecotus auritus Linnaeus

Доледниковая фауна, цитированная Кермесом для Бетфии:

28. *Myotis baranensis* Kermes
29. *Myotis schaubi* Kermes
 " *daubentonii* Leisleri Kuhl
 " *emarginatus* Geoffroy

- Plecotus auritus* Linnaeus
 30. " *crassidens* Kermes
 31. *Eptesicus preglacialis*

Rhinolophus ferrum-equinum

К этому списку следует добавить еще следующие два вида, обнаруженные авторами в этом отношении:

- Myotis oxygnathus* Monticelli
 " *bechsteini* Kuhl

Следующие виды упоминаются впервые в PHP: *Rhinolophus blasii*, *Myotis ikonnikovi*, *Barbastella barbastellus* и *Nyctalus lasiopterus*.

Следующие виды живут многочисленными колониями: *Myotis myotis*, *Miniopterus schreibersii*, *Rhinolophus mehelyi*, *Rh. ferrum-equinum*, *M. emarginatus*, *Rh. blasii* и *Rh. furyale*¹⁾

¹⁾ За последнее время был еще обнаружен вид *Plecotus austriacus*.